



www.eksegersi.gr

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 788 - 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

**Η Παλαιοτινιακή
Αντίσταση
νίκησε!**

[ΣΕΛΙΔΑΣ 4-5](#)

**Πόσο απέχει το
Βατερλό από
το Παρίσι;**

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

**Αδειάζουν τον
Δομοκό για να
τον μετατρέψουν
σε κολαστήριο
Γ' Τύπου!**

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Δεν μπορεί να πάρει
οικοδομική άδεια

**Στον αέρα το
γήπεδο-
επιχείρηση του
Μελισσανίδη**

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

**Βάσεις στα ύψη
και άλλες στα
τάρταρα**

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

**Ακόμη σε ύφεση
ο ελληνικός
καπιταλισμός**

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

**Προεδρολογική
Κουβελιάδα**

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

**Το «ντιλ»
του Τσίπρα στο
Άγιο Όρος**

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

**Ξεφτιλίκια,
συγκρούσεις και
πολιτική κρίση**

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Ουκρανία

**Ανατροπή υπέρ
των φιλορώσων**

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

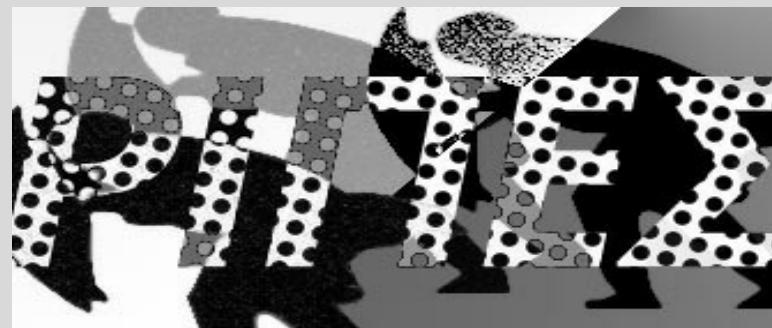


**ΑΝΕΡΓΙΑ-ΕΦΙΑΛΤΗΣ
εργαλείο για την πρώθηση
της κινεζοποίησης**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/9: Συναζλάνθη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1968), Πακιστάν: Ημέρα άμυνας 6/9/1861: Αποτυχημένη απόπειρα κατά βασιλισσούς Αμαλίας από τον φοιτητή Αριστείδη Δάστο 6/9/1941: Ιδρυση ΕΔΕΣ (Ναπολέων Ζέρβας) 6/9/1966: Ο νοτιοαφρικανός πρωθυπουργός και αρχιτέκτονας του απαρτχάιντ Hendrik Frensch Verwoerd μαχαιρώνεται θανάτιμα μέσα στο κοινοβούλιο 6/9/1985: Ο Κωνστής Στεφανάρης ιδρύει τη Δηλανα 6/9/1991: Το Λένινγκραντ μετονομάζεται σε Αγία Πετρούπολη 6/9/2003: Πρώτη εμφάνιση Επαναστατικού Αγώνα: διπλό βομβιστικό χτύπημα στα δικαστήρια της πρώην σχολής Ευελπίδων 7/9: Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) 7/9/1929: Ανεργοί καπνεργάτες της Θάσου φτάνουν με επεισοδιακό τρόπο στην Καβάλα και συγκρούονται με τη χωροφυλακή στο λιμάνι, βοηθούμενοι από άλληλέγγυους καπνεργάτες της Καβάλας 7/9/1941: Ιδρυση ΕΑΜ 7/9/1942: Επταήμερη απεργία 60.000 εργαζομένων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη - ζητούν αύξηση μισθών και σταμάτημα των εκτελέσεων πιατριών 8/9: Ημέρα για εξάλειψη ανολφαβητισμού, φιλολογική ημέρα, ημέρα φυσικοθεραπείας, Γουινέα-Μπισάου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967), Ανδόρρα: Εθνική γιορτή, Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών 8/9/1934: Η Κου Κλουξ Κλων ανακοινώνει ότι τάσσεται υπέρ των ναζί 8/9/1936: Η CNT ανακοινώνει τη συμμετοχή αναρχικών στην κυβέρνηση της Μαδρίτης 8/9/1944: Εκτελείται από Γερμανούς στο Δακρύ ή Λέσι Καραγιάννη («Μπουμπουλίνο») μαζί με άλλες έξι γυναίκες και εξήντα άντρες 8/9/1947: Ιδρυση CIA 8/9/1962: Αγροτικά συλλαλητήρια στο Αγρίνιο 9/9: Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή, Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 9/9/1971: Συλλαμβάνονται δέκα μέλη της Κου Κλουξ Κλων που έβαλαν βόμβες σε δέκα σχολικά αυτοκίνητα στο Πόντιακ (ΗΠΑ) 9/9/1976: Θάνατος Μάο Τσε Τούνγκ 9/9/1984: Εντοπίση σωμάτων ασφαλείας (χωροφυλακής και αστυνομίας πόλεων) 10/9: Ημέρα κατά της αυτοκτονίας, Μπελίζ: Εθνική γιορτή 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο που δέχτηκε μαύρους στο Νάσιβιλ (ΗΠΑ) 10/9/1971: Θάνατος Νικίτα Χρουστσόφ 10/9/1976: Απόπειρα εμπρησμού με βόμβα του κιτρίνου του ΣΕΒ (ΕΛΑ) 11/9/1929: Συγκρούσεις καπνεργάτων-χωροφυλακής στο Αγρίνιο 11/9/1972: Ανατίναζεται πιλώνας της ΔΕΗ στην Κηφισιά (Ομάδα Αρης) 11/9/1973: Δολοφονία Σαλβαδόρ Αλιέντε 11/9/1976: Χτύπημα στα γραφεία Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) 11/9/2001: Χτύπημα «διδύμων πύργων» (Νέα Υόρκη) 12/9/1980: Στρατιωτικό πραξικόπειρα στην Τουρκία 12/9/1990: Επιδρομή αστυνομίας στα σπίτια των Αννας Φιλίνη, Χρήστου και Ανδρέα Μπίστη, Λιλής Λεοντίδου και Πέλλης Κεφαλά, ως υπόπτων για συμμετοχή στη 17Ν 12/9/2002: Σύλληψη Αγγελικής Σωτηροπούλου.

● Μέχρι και την πρώτη εβδομάδα του Αυγούστου, οι εξαγορασμένοι από τα σιωνιστικά «λόμπι» δημοσιογράφοι και διανοούμενοι, προσπαθούσαν να πλασάρουν τη γραμμή των «ίσων αποστάσεων» ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Παλαιστίνιους ●●● Κατέβαλαν φιλότιμες προσπάθειες για ν' ανακαλύψουν «αντισημιτισμό» στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς τους Παλαιστίνιους ●●● Μετά το βούλωσαν ●●● Ήταν τέτοιο το εγκληματικό-γενοκτονικό όργιο των σιωνιστών, που δεν άφηνε περιθώρια για «ίσες αποστάσεις» ●●● Δεν πρόκειται, όμως, ν' απαλλαγούμε απ' αυτούς ●●● Θα επανέλθουμε την πρώτη ευκαιρία ●●● Είναι πολλά τα λεφτά... ●●● Δεν ξέρουμε αν το αντιληφθήκατε, αλλά στον ΕΝΦΙΑ δεν άλλαξε τίποτα ●●● Απλά πήγε ένα μήνα πίσω η πρώτη δόση ●●● Να περάσει ο Αύγουστος, να εκτονωθεί η πρώτη οργή, να συνηθίσουμε στην ιδέα και να πληρώσουμε ●●● Ο κυρ-Φώτης εξέτεδη 770.000 δέσεις εργασίας ως το 2020 υποσχέθηκε στο Σαμαράς! ●●● Τα μπινέλικια δικά σας ●●● Το ακούσαμε από νεαρούς αντιφασίστες, μας άρεσε και το



η έκδεσή του που δεν χρειάζεται επεξηγήσεις ●●● Το πρώτον της έκδεσης, όμως, δεν ξέρουμε αν δα του κάνει καλό ή κακό ●●● Διότι η υπερέκδεση στην πολιτική είναι σαν την υπερέκδεση στον καλοκαιρινό ήλιο ●●● Καίγεσαι ●●● Προς το παρόν, το μόνο ορατό αποτέλεσμα της έκδεσης του κυρ-Φώτη είναι η τριχοτύμηση της ΔΗΜΑΡ ●●● Αυτός τους έκανε κόμμα, αυτός τους διαλύει ●●● Το μεταφέρουμε ●●● Μ' ένα σμπάρο τέσσερα τρυγόνια στη Μάνη ●●● Δύο νεοναζί στο χώμα και δύο στη φυλακή ●●● «Κατεψυγμένος Τσιριμώκος», όπως δήλωσε ο Τσίπρας, δεν μπορεί να είναι άλλος εκτός από τον Κουβέλη ●●● Το μεν «Τσιριμώκος» το καταλαβαίνουμε, το «κατεψυγμένος» όμως; ●●● Ο κυρ-Φώτης είναι πολύ πιο «ζεστός» απ' όσο κάποιοι πραγματικά «κατεψυγμένοι» Πασόκοι που μπάζει στις γραμμές του ο ΣΥΡΙΖΑ ●●● Το άστρο του Δαβίδ φέρεσε στο πέτο ο Μπουτάρης, για να τη σπάσει –υποτίθεται– στους νεοναζί ●●● Το γεγονός ότι

◆ Με τη δήλωση που έκανε μετά την τελετή παράδοσης-παραλαβής της πρυτανείας του ΕΚΠΑ ο Θ. Φορτσάκης, με τις λέξεις που χρησιμοποίησε («αναρχία», «παρανομία»), επιβεβαίωσε πλήρως αυτούς που τον αποδοκίμαζαν, αναγκάζοντάς τον να φύγει. Ήταν μια δήλωση χωροφυλακα και όχι πανεπιστημιακού δασκάλου.
◆ «Είναι απίστευτη φορολογική μεταρρύθμιση ο ΕΝΦΙΑ, είναι εκπληκτικός φόρος», δήλωσε ο Χρύσανθος Λαζαρίδης. Οταν τον ξεφώνισε το «Βήμα» και άρχισε να συνειδητοποιεί πώς αν στις επόμενες εκλογές διεκδικήσει σταυρό (αντί της ασφαλούς εκλογής μέσω του Επικρατείας), θα εισπράξει τις απαντήσεις των ψηφοφόρων της ΝΔ, αποφάσισε να γυρίσει την πλάκα, κάνοντας διορθωτική δήλωση.
◆ Δυο μέρες πριν τον επαναληπτικό αγώνα με τον Αστέρα Τρίπολης, ο ισπανός προπονητής της Μακάρπη Τελ Αβίβ Οσκαρ Γκαρσία παραιτήθηκε, γιατί δεν μπορούσε ν' αντέξει άλλο τις γενο-

κτονικές επιθέσεις των σιωνιστών στη Γάζα! Στην Ελλάδα, όμως, κάποιοι οργανώνουν... θεοτρικά σεμινάρια επίσημα χρηματοδοτημένα από τους σιωνιστές!
◆ Γάτα ο διαχρονικά τραπεζίτης και περιστασιακά πολιτικός Μάριο Μόντι. Πρώτα επαινεί τον Ρέντσι: «Απέδειξε ότι διαθέτει σε εξαιρετικά μεγάλο βαθμό μια ποιότητα σπάνια για έναν πολιτικό, έναν απαραίτητο χάρισμα για κάποιον που αναζητά τη συνάντηση στις μεταρρυθμίσεις. Γνωρίζει πως να είναι ένας μεγάλος προπονητής». Αμέσως μετά αρχίζει το φαλιδίσμα: «Ο Ρέντσι δεν μπορεί ακόμη να κριθεί αναφορικά

με την ικανότητά του να κυβερνά. Θα τον συμβούλευα να είναι λιγότερο ενθουσιώδης. Οταν δηλώνει ότι μέσα σε τρία χρόνια η Ιταλία θα ξαναγίνει η οικονομία-οδηγός της Ευρώπης ή της ευρωζώνης, αυτό δεν είναι αξιόπιστο (...). Οποιος κυβερνά, ιδιαίτερα όποιος έχει το χάρισμα να είναι καλός προπονητής, οφείλει να αφιερώνει περισσότερο χρόνο και ενέργεια για να περάσει από τη θεωρία στην πράξη. Η ομάδα πρέπει να βάλει και κανένα γκολ!

◆ Ψυλό γαζί στους οπαδούς της ΑΕΚ από αθλητικό αρθρογράφο των «Νέων» (Ν. Τζανιδης), στο φύλο του περασμένου

δρασης της Αριστεράς, σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση είναι ο χώρος της πάλης των τάξεων.

Εμανουέλ Μακρόν

Από όλα τα στελέχη μας έχει διατυπωθεί η εκτίμηση ότι δεν υπάρχουν οι προγραμματικές προϋποθέσεις για μια συνολική συνεργασία με το κόμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Πάνος Σκουρλέτης

Τίποτε δεν αποκλείται (σ.σ. για το ίδιο θέμα).
Νίκος Παππάς

Ανένας φοιτητής αρνείται να επιδειξει ταυτότητα δεν θα φωνάξω προφανώς την Αστυνομία. Αν όμως πάει μια ομάδα να κάνει επεισόδια και να τα σπάσει όλα, αναγκαστικά θα την καλέσω. Πρέπει να προσταθεί επιτέλους το πανεπιστήμιο.

Θεόδωρος Φορτσάκης (πρύτανης ΕΚΠΑ)

Έχω εμπιστοσύνη στα παιδιά, αλλά περισσότερη εμπιστοσύνη στην Παναγία. Τώρα που έχει αρχίσει η αμφισβήτηση και μας βρίζουν αρκετά, πιστεύω ότι θα γυρίσει το κουμπί προς την πλευρά μας.

Αγγελος Αναστασιάδης

Αν ένας ταλαιπωρος επιχειρηματίας προσπαθεί σε αυτήν τη χώρα να στήσει μια επιχείρηση της προκοπής, να δώσει θέσεις εργασίας, τον διαλύτετο στους φόρους και οι τράπεζες, αν του δώσουν ρευστότητα, θα του δώσουν με ληστρικά επιτόκια, τριπλάσια από αυτές που δίνουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και αν ο κακόμιορος αυτός επιχειρηματίας βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να χρωστάει, μαύρο φίδι που τον έφαγε.

Αλέξης Τσίπρας

Το δημοσίευμα προφανώς εννοεί ότι ο κ. Βενιζέλος θα έπρεπε να μετακινηθεί στις 14.8 από τη

Σκιάθο στην Αθήνα, να ταξιδεύσει στις 15.8 στις Βρυξέλλες, να επιστρέψει στην Αθήνα αργά το βράδυ της ίδιας ημέρας ή την επομένη (16.8), οπότε και περίτευε να αναζητήσει τρόπο επιστροφής στη Σκιάθο, προ

Προεδρολογική Κουβελιάδα

Αναρωτιόμαστε ποιες ήταν οι πραγματικές προθέσεις αυτών που έκαναν τη διαρροή για την επιλογή του Φώτη Κουβέλη ως υποψήφιου προέδρου της Δημοκρατίας από το δίδυμο Σαμαρά-Βενιζέλου. Θελήσαν όντως να βάλουν στο τραπέζι το όνομα που έχει τις μεγαλύτερες πιθανότητες να συγκεντρώσει το μονικό 180 στη Βουλή ή θελήσαν να «κάψουν» μια μελλοντική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι πρόεδρο δεν μπορούν να εκλέξουν από τη σημερινή Βουλή και επομένως πρέπει να επικεντρωθούν στο «κάψιμο» των χαρτιών του αντίπαλου; Οποια κι αν είναι η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, το βέβαιο είναι πως ο Κουβέλης θα βιώσει την απόλυτη πολιτική ζεφτίλα, ενώ η ήδη τριχοτομημένη ΔΗΜΑΡ θα βαδίσει μια ώρα γρηγορότερα προς την τυπική της διάλυση.

Δεν χρειάζεται να πούμε πως ο Κουβέλης «πεθαίνει» να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας. Αυτό εμείς το λέμε εδώ και καιρό, τώρα το ξέρουν και οι πέτρες. Τα δια τα στελέχη της ΔΗΜΑΡ του ζήτησαν να ξεκαθαρίσει τη θέση του κι αυτός αρνήθηκε να το κάνει. Αφήσεις ορθάνοιχτο το παράθυρο να του γίνει επίσημη πρόταση. Για να πει το «ναι», φυσικά, γιατί εκείνος που θέλει να πει «όχι» δεν περιμένει την επίσημη πρόταση, κλείνει την πόρτα από τώρα. Η αναφορά στον «κατάλληλο χρόνο» μόνο καταγελαστο κάνει τον Κουβέλη. Μήπως πρόκειται ν' αλλάξει κάτι τους επιόμενους μήνες, ώστε να πρέπει στο μεταξύ να το σταθμίσει και μετά να τοποθετηθεί; Αστεία πράγ-

ματα...

Το αποτέλεσμα, όπως είπαμε, ήταν η τριχοτόμηση της ΔΗΜΑΡ, που διαδέχεται τη διχοτόμηση. Η υπό τον Λυκούδη μειοψηφία έχει καθαρή στάση: καλεί τον Κουβέλη να δηλώσει ότι αποδέχεται να είναι υπουργός για ΠτΔ. Στόχος της είναι να φύγει από τη μέση ο ιδρυτής της ΔΗΜΑΡ και μετά να πάρουν τη μισή ΔΗΜΑΡ και να πάνε στη «Δημοκρατική Παράταξη» των Βενιζέλου-Λοβέρδου, διαπραγματευόμενοι πόστα. Η επιφρανειακά ενωμένη υπό τον Κουβέλη πλειοψηφία, όμως, κόπηκε στα δύο. Μια μερίδα ζητάει από τον Κουβέλη να απορρίψει από τώρα την πρόταση των Σαμαρά-Βενιζέλου και αν θέλει να γίνει ΠτΔ αυτό να το επιδιώξει μετά από εκλογές που θ' ανανεώσουν τη Βουλή. Μια άλλη μερίδα ακολουθεί τον κανόνα «ό, τι πει ο πρόεδρος» και προσπαθεί με εμφανή αμηχανία να υπερασπιστεί τη γελοιότητα του «κατάλληλου χρόνου».

Για τις εξελίξεις, όμως, σημασία δεν έχει τι λένε ο Μαργαρίτης, ο Χατζησωκράτης και οι τελευταίοι εναπομειναντες «προεδρικού», αλλά τι λένε οι βουλευτές της ΔΗΜΑΡ. Μόνο οι βουλευτές μετράνε, γιατί αυτοί έχουν δικαίωμα ψήφου στη Βουλή. Η ΔΗΜΑΡ είναι τελειωμένη. Πολιτική αξία έχουν μόνο οι σημερινοί βουλευτές της. Ήδη δύο βουλευτές δηλώνουν ευθέως... ΣΥΡΙΖΑ (Πανούσης, Ξηροτύρη), καλώντας τον Κουβέλη να μην δεχτεί να είναι υποψήφιος για ΠτΔ και ξεκαθαρίζοντας ότι δε θα τον ψηφίσουν, ενώ μερικοί ακόμη βρίσκονται με το ένα πόδι στην ιδια κατεύθυνση, αλλά προς το παρόν το πάνε

πιο μαλακά, καλώντας τον Κουβέλη να ξεκαθαρίσει από τώρα τη θέση του (Κυρίτσης, Ρεπτούση, Αναγνωστάκης, Ψύρρας, Γιαννακάκη). Δηλαδή, ο Κουβέλης κινδυνεύει να μην ηφεστεί από τη μισή κοινοβουλευτική ομάδα της ΔΗΜΑΡ, οπότε αυτόματα παίει να είναι επιθυμητός... γαμπρός για τους Σαμαρά-Βενιζέλο.

Δεν είναι, βέβαια, καθόλου σήγουρο ότι ολοι αυτοί δε θα ψηφίσουν Κουβέλη αν είναι υποψήφιος για ΠΓΔ. Θα πρέπει να πάρουν ισχυρές εγγυήσεις επανεκλογής από τον ΣΥΡΙΖΑ, κάτι που δεν είναι καθόλου εύκολο για τους περισσότερους. Η επαμφοτερίζουσα στάση τους αυτή τη στιγμή αυτό ακριβώς δείχνει. Αν δουν ότι δεν εξασφαλίζεται η επανεκλογή τους μέσω ΣΥΡΙΖΑ, τότε θα προτιμήσουν να ψηφίσουν Κουβέλη «δαγκωτό», για να παρατείνουν τη θητεία της σημερινής Βουλής, να εξασφαλίσουν το παραδόκι του υπόλοιπου της θητείας τους

και τη βουλευτική τους σύνταξη στην περίπτωση που δεν επανεκλεγούν. Αν θεωρείτε κυνικούς αυτούς τους υπολογισμούς και αμφιβάλλετε για τη βασιμότητά τους, συγχωρήστε μας αλλά σας χαρακτηρίζει πολιτική αφέλεια.

Γιατί, όμως, το Μαξίμου επελέξει να ρίξει τώρα στην πιάτσα το όνομα του Κουβέλη; Είναι δυνατόν ν' αντέξει μια τέτοια υποψηφιότητα για τους επόμενους 4-6 μήνες, χωρίς να «καεί»; Μήπως βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο συγκέντρωσης των 180 και απλά θέλησαν να τεστάρουν την κατάσταση στη ΔΗΜΑΡ; Άλλα κι αν ίσχει κάτι τέτοιο, πώς μπορούν να

ξέρουν ότι οι 180 θα παραμείνουν 180 μέχρι και τον ερχόμενο Φλεβάρη, που θεωρικά θ' αρχίσουν οι διαδικασίες για την εκλογή ΠτΔ; Μήπως ο Κουβέλης χρησιμοποιείται σαν λαγός σε μια κούρσα η οποία προορίζεται για άλλο νικητή; Και ποιος θα μπορούσε να είναι αυτός;

Οπως καταλαβαίνετε, με βάση τα λίγα δεδομένα και τους πολλούς αγνώστους, μπορεί κανείς να φτιάξει άπειρα σενάρια πολιτικής φραντασίας. Να παίξει κάθε ειδούς τζόγο. Κι είναι σίγουρο ότι αυτό θα γίνεται από τώρα και μετά. Ανεξάρτητα από τις προθέσεις των εμπνευστών του, αυτός ο τζόγος μόνο αποπροσανατολιστικά μπορεί να λειτουργήσει. Είτε εκλεγεί ο Κουβέλης είτε κάποιος άλλος, είτε παραταθεί ο βίος αυτής της κυβέρνησης είτε πάμε σε εκλογές, το μόνο βέβαιο είναι ότι δε θ' άλλαξει τίποτα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία. Τα πάντα κινούνται σ' ένα φαιύλο κύκλο.

Μόνο μια λαϊκή έκρηξη θα μπορούσε να σηματοδοτήσει πορεία εξόδου απ' αυτό το φαύλο κύκλο. Οσο κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει, όσο κυριαρχεί μια μεσσιανική αντίληψη της πολιτικής, οι αστικοί κύκλοι έχουν λυμένα τα χέρια τους και μπορούν –ακόμη και σε συνθήκες πολιτικής κρίσης και αποδιοργάνωσης–αναδιοργάνωσης του πολιτικού σκηνικού –να βρίσκουν εκείνες τις πολιτικές ισορροπίες που είναι απαραίτητες για να συνεχιστεί και να σταθεροποιηθεί το καθεστώς της κινεζοποίησης, με ελάχιστες και ανούσιες βελτιώσεις, αν χρειαστεί. Ο «μεγάλος συνασπισμός» θα έρθει, αργά ή γρήγορα.

■ Το Ποτάμι της συναινεσης

Αφού τελείωσε με το μοίρασμα χάρτινων σταχτοδοχείων στις παραλίες, διαπιστώνοντας ότι η διαφριμιστική καμπάνια δεν απέφερε κάτι σπουδαίο, ο Θεοδωράκης αποφάσισε να κάνει μια γύρα στα υπουργεία, συνοδευόμενος από «αρμόδια» στελέχη, για να δείξει ότι το Ποτάμι και στελέχη διαθέτει και θέσεις και δεν είναι αέρας κοπτανιστός όπως το κατηγορούν διάφοροι... παλιομοδίτες. Επι, εγκαινιάστηκε η φάση «το Ποτάμι που ακούει», προκειμένου κάποια στιγμή αργότερα να υπάρξει και η φάση «το Ποτάμι που μιλάει».

Ο προσεκτικός παρατηρητής, βέβαια, μπορεί από την αρχή να διατυπώσει την ένσταση. Μα υπάρχει κάτι για ν' «ακούσεις» από τη σημερινή κυβέρνηση; Κάτι που δεν το ξέρεις; Ανοιχτό βιβλίο είναι. Άλλωστε, τα Μνημόνια, το Μεσοπρόθεσμο, οι εφαρμοστικοί νόμοι τα λένε όλα. Τι μένει από την περατζάδα του Ποταμιού στα υπουργεία; Ενα κλίμα «διαλόγου», «πολιτικού πολιτισμού», «αναζήτησης συναίνεσης». Μια διευκόλυνση της σημερινής κυβέρνησης, στο μέτρο που αναλογεί στο πολιτικό σχήμα των εκδοτών.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρώτος υπουργός των οποίο επέλεξε να επισκεφθεί ο Θεοδωράκης ήταν ο Κ. Μητσοτάκης, ο υπουργός που κρατάει στο χέρι το δρεπάνι και αποκεφαλίζει εργαζόμενους στο δημόσιο, υλοποιώντας τη σχετική μνημονιακή υποχρέωση που ανέλαβαν –για να μην ξεχνιόμαστε– οι Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης.

Ο Μητσοτάκης τους ενημέρωσε, όπως είπε, «για το πρόγραμμα της διοικητικής μεταρρύθμισης». «Οι δυνάμεις της μεταρρύθμισης στη χώρα πρέπει να αιθροίζονται» είπε με νόημα. Και συμπλήρωσε: «Πιστεύω ότι θα υπάρξουν και στο μέλλον σημεία σύγκλισης και συνεννόησης, πάντα με γνώμονα ένα Δημόσιο το οποίο θα είναι καλύτερο, αποτελεσματικότερο, πιο αξιοκρατικό και κυρίως ένα Δημόσιο που θα σέβεται τα χρήματα του Ελληνα φορολογούμενου πολίτη».

Και τι απάντησε ο Θεοδωράκης στη δική του δήλωση; «Συζητήσαμε με τον Κυριακό Μητσοτάκη τα θέματα του Δημοσίου. Διαφωνήσαμε, συμφωνήσαμε, ανταλλάξαμε απόψεις και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε, γιατί θέλουμε στις 21 Σεπτεμβρίου να είμαστε έτοιμοι να παρουσιάσουμε μια σοβαρή πρόταση στην ελληνική κοινωνία για το πώς μπορούν να λυθούν τα προβλήματά της! Ούτε για τις 6.500 απολύτες που πρέπει να γίνουν μέχρι το τέλος του χρόνου είπε τίποτα ούτε για την «αξιολόγηση», η οποία έχει ξεσηκώσει το δημοσιο-ϋπαλληλικό κόσμο, ο οποίος ακόμη δεν έχει επιτρέψει στον Μητσοτάκη να την υλοποιήσει. Ακόμα και το ΠΑΣΟΚ λέει «να βρεθεί τρόπος να μη γίνουν οι υπόδοιπτες απολύτες», ολλά ο Θεοδωράκης δεν βρήκε ούτε μια λέξη γ' αυτό το καυτό θέμα. Προφανώς είναι απ' αυτά στα οποία «συμφώνησαν» (μάλλον «διαφώνησαν») για τα προδιασφαιρικά.

Την επόμενη μέρα ο Θεοδωράκης με την παρέα του επισκέφτηκαν τον Μανιάτη στο ΥΠΕΚΑ. Το πρώτο που έκανε ο «επικεφαλής» του Ποταμίου στις δηλώσεις του ήταν να εξάρει την απόδουρη από τον Μανιάτη του νομοσχέδιου για τον αιγιαλό. Για την κατάτμηση και το ξεπούλημα της ΔΕΗ δεν είπε τίποτα. Ούτε για το δασοκτόνο νομοσχέδιο ούτε για το νομοσχέδιο για το Ρυθμιστικό Σχέδιο και τις προκλητικές διατάξεις προς όφελος του Μελισσανίδη. Η ευαισθησία του Ποταμίου για το περιβάλλον εξαντλήθηκε σ' ένα νομοσχέδιο που αποσύρθηκε, ενώ τα νομοσχέδια που ψηφίστηκαν και προωθούν τεράστιες περιβαλλοντικές καταστροφές προς όφελος του κεφαλαίου, για το Ποτάμι είναι σαν να μην υπήρξαν.

Μετά απ' αυτή την τοποθέτηση, πώς να μην αρπάξει την ευκαιρία ο Μανιάτης να δηλώσει: «Θεωρώ πως το ζήτημα του περιβάλλοντος και των αναπτυξιακών προοπτικών που στηρίζονται σ' αυτό, είναι ένα ζήτημα στο οποίο μπορούν να υπάρξουν κοινές προσεγγίσεις, διότι απασχολούν πράγματα την καθημερινότητα του πολίτη». Το Ποτάμι είναι το μόνο εκτός κυβέρνησης κόμμα που εκφράζει τη συναίνεσή του σε βασικές πτυχές της κυβερνητικής πολιτικής.

Θα δούμε πολλά αικόνη, καθώς ο Θεοδωράκης και το επιτελείο του θα ανακαλύπτουν διάφορες «μοντερνιές», προκειμένου να βρίσκονται στην επικαιρότητα των ΜΜΕ, τα οποία έχουν πάντα διαθέσιμο χώρο και χρόνο για όποια παπαριά κάνουν οι Ποταμίσιοι. Σε μια περίοδο πολιτικής κρίσης και απαξίωσης των παραδοσιακών αστικών κομμάτων, σε μια εποχή κοινωνικής απογοήτευσης και μαζικής ιδιώτευσης, μπορεί να βρεθεί χώρος για ένα τέτοιο μόρφωμα, ιδιαίτερα αν στηρίζεται από τα μεγάλα μιντιακά συγκροτήματα. Προϊόν τεριορισμένης χρήσης και συγκεκριμένης αποστολής είναι το Ποτάμι. Στόχος του είναι να συγκρατήσει ένα ποσοστό της καταρρέουσας Κεντροαριστεράς του ΠΑΣΟΚ, ώστε να μην προστεθεί στο ΣΥΡΙΖΑ. Οι ευρωεκλογές έδειξαν ότι αυτό δεν είναι ανέφικτο, οπότε οι εμπνευστές του Ποταμίου θα συνεχίσουν στο ίδιο μοτίβο μέχρι τις επόμενες βουλευτικές εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές. Δεν χάνουν τίποτα, αντίθετα αποκτούν ένα μικρό αλλά χρήσιμο εργαλείο επηρεασμού των πολιτικών εξελίξεων.

Κινητικότητα και στη Δεξιά

Εντονη κινητικότητα παραπτηρείται και στο χώρο της Δεξιάς-Ακροδεξιάς. Κινητικότητα η οποία σε σημαντικό βαθμό τροφοδοτείται από τον Σαμαρά και το επιτελείο του. Ο υστερικός Μπουμπούκος, για παράδειγμα, που δεν έχει ούτε δυο χρόνια κομματική ζωή στη ΝΔ, ενάντια στην οποία προηγουμένως έσουρνε τα εξ αμάξης, δεν ενεργεί πρωτοβουλιακά όταν βγαίνει και απευθύνει καλέσματα συσπείρωσης στη ΝΔ σε όποιον βρίσκεται εκτός. Αποστολή Σαμαρά εκτελεί.

Και οι Μητσοτάκηδες, που με δηκτικές δηλώσεις τους αντίδρουν στα «ανοιχτά καλέσματα» του Μπουμπούκου, εμφανιζόμενοι ως αντίπαλοι της ακροδεξιάς, δεν το κάνουν για να υπερασπίστούν τον πολιτικό φιλελευθερισμό, όπως διατείνονται, αλλά γιατί δε θελουν ο Σαμαράς να ενισχυθεί, να εξακολου-

Θήσει να ελέγχει τη ΝΔ και μετά από ενδεχόμενη εκλογική ήττα και να τους περιθωριοποιήσει. Στρατηγική των Μητσοτάκηδων είναι πλέον να φτιάξουν το αρχηγικό προφίλ του Κυριάκου, μπασ και καταφέρει αυτός ό,τι δεν κατάφερε η αδερφή του.

Από τις εξελίξεις δεν μπορούσε να λείψει βέβαια ο Καρατζαφέρης, που παρά το βάρος και την ηλικία του εξακολουθεί να κάνει κωλοτούμπτες με ικανότητα αθλητή της ενόργανης γυμναστικής. Έχει πάρει σβάρνα κανάλια, ραδιόφωνα και εφημερίδες και κηρύσσει την ενότητα όλων «για να μην γίνει πρωθυπουργός ο Τσίπρας». Το «ντίλ» με τους ανθρώπους του Σαμαρά προβλέπει ο Καρατζαφέρης να κινείται αυτόνομα, να μαζεύει ό,τι μπορεί να μαζέψει από τον αικροδεξιό εσμό και στις εκλογές να μπει στο ψηφοδελτίο της ΝΔ, κατά το

πρότυπο της επανόδου της Μπακογιάννη το Μάι ου 2012 (ανάμεσα στις πρώτες και τις δεύτερες εκλογές).

Με ανάλογο τρόπο κινείται και ο Μπαλτάκος, ο οποίος επίσης ενεργεί σε συνεργασία με τον Σαμαρά. Αυτός όλο ανακοινώνει τη δημιουργία ακροδεξιού κόμματος, αλλά κόμμα δεν βλέπουμε. Λειτουργεί όμως συστειρωτικά στο χώρο της παλιάς βασιλοχουντικής ακροδεξιάς και των απόστρατων και την κατάλληλη στιγμή θα κάνει την κίνηση συστειρώσης στη ΝΔ, επικαλούμενος τους γνωστούς «κινδύνους».

Οι κινήσεις της ΝΔ γίνονται μόνο προς τα δεξιά της, όπου αγρεύουν ψήφους οι νεοναζί. Υπολογίζουν ότι ο μηχανισμός των τελευταίων θα αδυνατίσει, μετά τη φυλάκισή τους και το λούφαργμα του «αρχιγού» (πλέον) Παναγιώταρου.

VÍKΗΣ!

Αμπάς και τις αμερικανοαιγυπτιακές πιέσεις, ήταν υποχρεωμένη να εμείνει στη γραμμή που υποδέρευαν η Γάζα και η Αντίσταση και οι σιωνιστές αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν και στις τελευταίες απαιτήσεις τους. Άλλιώς, θα έπρεπε να συνεχίσουν έναν πόλεμο που δεν μπορούσαν να κερδίσουν, ο οποίος τους κόστιζε σε ζωές, τους κόστιζε σε απώλεια των ερεισμάτων που είχε δημιουργήσει στη Δύση η πλούσια προπαγάνδα του διεθνούς σιωνισμού (πλέον, φαίνονταν στα μάτια των λαών της Δύσης ως ναζί δολοφόνοι).

Η ακροδεξιά σιωνιστική φυλλάδα «Γεντιότ Αχρονότ» δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της έναν απολογισμό της επιχείρησης «Προστατευτική Αιχμή», από τον οποίο γίνονται κατανοητοί οι λόγοι για τους οποίους η σιωνιστική ηγεσία ήταν αναγκασμένη να κάνει την τελική υποχώρηση που ισοδυναμεί με άτακτη φυγή:

«Από τις 8 Ιουλίου που άρχισε η ισραηλινή πολεμική επιχείρηση, η Αντίσταση εκτάξευσε 4.564 ρουκέτες και όλους. Εξερράγησαν 3.641, από τις οποίες οι 224 χτύπησαν κατοικημένες περιοχές, τις οποίες το Ισραήλ αναγκάστηκε να εκκενώσει. Ο περιβόλιος «Σιδερένιος Θόλος» κατάφερε να ανακόψει 735 ρουκέτες, ποσοστό μόλις 16%!»

«Οι ισραηλινές απώλειες έφτασαν τους 64 στρατιώτες και τους 6 πολίτες.

«Σχεδόν 3.000 ισραηλινοί πολίτες απευθύνθηκαν στις κρατικές αρχές με αιτήσεις αποζημίωσης λόγω ζημιών. Πληρώθηκαν ήδη 20 εκατ. δολάρια και άλλα 21 εκατ. δολάρια για αποζημιώσεις λόγω χαμένων μεροκάματων



(υπάρχει σχετικός νόμος που προβλέπει να πληρώνει το κράτος τα μεροκάματα ούσων δεν πηγαίνουν στη δουλειά λόγω εκκένωσης της περιοχής εργασίας).

«Σύμφωνα με το ισραηλινό υπουργείο Τουρισμού, τον Ιούλη ο τουρισμός έπεισε κατά 26% σε σχέση με τον Ιούλη του 2013, πτώση που μεταφράζεται σε απώλεια 566 εκατ. δολαρίων. Σ' αυτά πρέπει να προστεθούν και οι απώλειες του Αυγούστου, που ακόμη δεν έχουν υπολογιστεί.

«Ο Σύνδεσμος Ισραηλινών Βιομηχανιών υπολογίζει τις συνολικές οικο-

και οι απώλειες της άλλης πλευράς; 2.319 νεκροί (σχεδόν 600 παιδιά), πάνω από 11.000 τραυματίες, 540.000 εκτοπισμένοι μέσα στη Λωρίδα της Γάζας και σχεδόν 100.000 χωρίς σπίτι, τεράστιες καταστροφές σε υποδομές, είναι ο μέχρι στιγμής απολογισμός για την παλαιστινιακή πλευρά.

Μόνο που η παλαιστινιακή πλευρά ξέρει πως όσο αγωνίζεται για τη λευτεριά απέναντι σ' έναν εχθρό που αποτελεί το ναζισμό του σήμερα, θα είναι αναγκασμένη να πληρώνει αυτό το βαρύ τίμημα. Και το πληρώνει αγόγγυστα! Αυτή είναι η μεγάλη δια-

νομικές απώλειες κατά την πρώτη φάση του πολέμου σε περίπου 1,2 δισ. σεκελ (ισραηλινό νόμισμα), με τις βιομηχανίες του Νότου να έχουν υποστεί το 40% των συνολικών ζημιών.

«Ο αγροτικός τομέας έχει επίσης υποστεί μεγάλες φυσικές καταστροφές από την πτώση των βλημάτων, αλλά και από την εγκατάλειψη των καλλιεργειών στο νότο.

«Η ισραηλινή οικονομία ήταν ήδη σε επιβράδυνση, ενώ το σεκελ υποτιμήθηκε. Στις 28 Ιουλίου η Τράπεζα του Ισραήλ αναγκάστηκε να ρίξει τα επιτόκια κατά 0,5%.

Νικηφόρα μάχη σε ένα μακρύ πόλεμο

Οι Παλαιστίνιοι γνωρίζουν πως ο πόλεμος θα είναι μακρύς. Το Ισραήλ παραβίασε ήδη μια φορά την συμφωνία εκεχειρίας, πριν ακόμα στεγνώσει το μελάνι με το οποίο γράφτηκε, πυροβολώντας παλαιστίνιους φαράδες οι οποίοι ψάρευαν εντός της ζώνης των έξι μιλών που έχει καθοριστεί στη συμφωνία εκεχειρίας. Παράλληλα, τα περάσματα που συνδέουν το Ισραήλ και την Αίγυπτο με τη Γάζα, οχτώ ημέρες μετά την υπογραφή της συμφωνίας εκεχειρίας παρέμεναν κλειστά για τη μεταφορά οικοδομικών υλικών που είναι άκρως αποραίτητα για την έναρξη της ανοικοδόμησης της Γάζας, ενώ το Ισραήλ και η Αίγυπτος παρουσιάζουν συνεχής εμπόδια στην εφαρμογή της συμφωνίας, προβάλλοντας σαν δικαιολογία τη μη ύπαρξη καθορισμένου μηχανισμού για την εφαρμογή της. Βέβαια, στο τέλος θα αναγκαστούν να την εφαρμόσουν έστω και εν μέρει, μιας και κάτι τέτοιο επιβάλλεται από τους νέους συσχετισμούς που διαμορφώθηκαν στην περιοχή.

Σ' αυτόν τον μακρύ πόλεμο, όμως, ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι η

Παλαιστινιακή Αντίσταση κέρδισε μια μάχη, η οποία της επιτρέπει να συνεχίσει τον αγώνα από καλύτερες θέσεις. Ασφαλώς και οι σιωνιστές θα προσπαθήσουν να πάρουν τη ρεβάνς, ασφαλώς η προδοτική μεριδια της Πλαταιστινιακής Αρχής, υπό την αμερικανική υποχρέωση, θα προσπαθήσει να υπονομεύσει τη νίκη, όμως το έργο τους αυτή τη φορά θα είναι απειρωτικό σε δύσκολο σε σχέση με το παρελθόν.

Κλείνοντας αυτή την πρώτη, σύντομη αποτίμηση της τελευταίας μάχης στον διάρκη πόλεμο των Παλαιστινίων για την ελευθερία, θα σταθούμε σε δυο συμπεράσματα. Ενα με εσωτερική (παλαιστινιακή) σημασία και ένα με διεθνή σημασία.

Αποδείχτηκε, πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι ο δρόμος για την ελευθερία της Παλαιστίνης θα είναι επαναστατικός ή δε θα υπάρξει. Η τωρινή νίκη στη Γάζα είναι η πιο σημαντική στην πολύχρονη διαδρομή της παλαιστινιακής επανάστασης. Αυτή η διαδρομή στιγματίστηκε τις τελευταίες δεκαετίες (από τη δεκαετία του '80 και μετά) από μια αλυσίδα «ειρηνευτικών» συνομιλιών και συμφωνιών τύπου Καμπ Ντεβίντ και Οσλο. Ολη αυτή η «ειρηνευτική» διαδικασία οδηγήσει σε μια συνεχή ενίσχυση της κατοχής, σε επέκταση των εποικισμών, σε ενίσχυση του απαρτχάιντ μέσα στο Ισραήλ και στα κατεχόμενα της Δυτικής Οχθης. Ο δυο Ιντιφάντα δημιούργησαν τις προϋποθέσεις της ανατροπής αυτού του επαίσχυντου στάτου και οι νίκες της ένοπλης Αντίστασης στη Γάζα το 2012 και τώρα έπεισαν και τον πλέον δύσπιστο Παλαιστίνιο, ότι αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος.

Διεθνώς, η Παλαιστινιακή Αντίσταση στέλνει και πάλι ένα μήνυμα επαναστατικής αισιοδοξίας. Ας ρουφήσουμε κάθε από το μήνυμα και ας το μετουσιώσουμε σε επαναστατική στρατηγική και τακτική.

Σε κρίση η σιωνιστική κυβέρνηση μετά την ήττα



Με ανακλαστικά... Ραν-Ταν-Πλαν αντιμετώπισε ο σιωνιστής πρωθυπουργός Μπενειάμιν Νετανιάχου τη συμφωνία εκεχειρίας που αναγκάστηκε να υπογράψει στο Κάιρο με τις οργανώσεις της Πλαταιστινιακής Αντίστασης. Χρειάστηκε ένα 24ωρο για να βγει και να μιλήσει στους πολίτες του Ισραήλ.

Ενα 24ωρο, στη διάρκεια του οποίου οι τηλεοπτικοί δίσαλοι είχαν κατακλύστει από τις επινίκιες εκδηλώσεις των Παλαιστινών, ιδιαίτερα στην αδούλωτη Γάζα, ενώ τα ΜΜΕ του Ισραήλ κατακλύζονταν από σφραγίδες επικρίσεων κατά της σιωνιστικής κυβέρνησης.

Γιατί όλοι γνωρίζουν πως συνέβη το αντίθετο. Οταν έχεις «χτυπήσει σκληρά» τον αντίπαλό σου, δεν του προσφέρεις έστω και «λίγα κέρδη» σε μια συμφωνία. Κέρδη έχει μόνο εκείνος που νικά. Αυτός επιβάλλει τους όρους του. Και ο Νετανιάχου μιλήσε μεν για τα «λίγα κέρδη» της Χαμάς, δεν είχε όμως να παρουσιάσει ούτε ένα από τα... «πτολά κέρδη» που, σε αντίδιαστολή, θα έπρεπε να έχει το Ισραήλ.

Οι σιωνιστές δεν είναι τυφλοί για να μην βλέπουν ότι στη συμφωνία εκεχειρίας δεν υπάρ-

χει ούτε ένας από τους ισραηλινούς όρους και ιδιαίτεροι ο βασικός όρος, στον οποίο ο Νετανιάχου επέμενε: αφοπλισμός της Αντίστασης και αποστρατικοποίηση της Γάζας. Αντίθετα, στις οθόνες τους δεν είδαν μόνο τα πολιτικά στελέχη της Αντίστασης να διαδηλώνουν πανηγυρίζοντας στη Γάζα και να απευθύνουν πύρινες ομιλίες στα παραληρούντα από χαρά πλήθη των Παλαιστινών, αλλά είδαν και στρατιωτικούς σχηματισμούς της Αντίστασης να παρελαύνουν επιδεικνύοντας τον οπλισμό τους, ελαφρύ και βαρύ.

Ακόμη και ο πιο ηλίθιος σιω-

της κυβέρνησης Νετανιάχου;

Η προσπάθεια του Νετανιάχου, που εμφανίστηκε στο λεγόμενο τηλεοπτικό ρίτμε τίτη, να κερδίσει κάποιες εντυπώσεις, ήταν πραγματικά τραγική. «Δε θα ανεχτούμε ούτε έναν κόκκο από ρουκέτες σε οποιοδήποτε μέρος του Ισραήλ. Θα απαντήσουμε πιο δραστικά από πριν», είπε. Την ίδια ώρα, στη μαρτυρική Σουτζάρια παρήλαυναν οι μαχητές των Αλ-Κασάν, φέροντες βαρέα πολυβόλα, ρουκέτες, όλμους και αντιαρματικούς πυραύλους, ενώ λίγο αργότερα όλες οι στρατιωτικές πτέρυγες της Αντίστασης εμ



Ανάπτυξη με κινεζοποίηση

Εδώ και λίγο καιρό γινόμαστε μάρτυρες έντονων συζητήσεων στο εσωτερικό της Ιμπεριαλιστικής ΕΕ, που έχουν ως αντικείμενο το «μίγμα πολιτικής». Οι (υποτιθέμενοι) αντίπαλοι της Μέρκελ, σε πρώτη γραμμή ο Ολάντ και ο Ρέντσι, υποστηρίζουν ότι πρέπει να τονωθεί η διάσταση της «ανάπτυξης», διότι η λιτότητα που επιβάλλει το δημοσιονομικό σύμφωνο οδηγεί σε οικονομική στασιμότητα (αν όχι σε ύφεση) και αλματώδη αύξηση της ανεργίας.

Στους θιασώτες της «ανάπτυξης» προστέθηκε εσχάτως και ο διοικητής της ΕΚΤ Ντράγκι, ο οποίος συζητά μια προοπτική νομισματικής «χαλάρωσης», ενώ και η γερμανική πολιτική πρότασια «το συζητά», γι' αυτό και αποδέχτηκε την πρόταση Ολάντ να γίνουν τον Οκτώβρη τρεις σύνοδοι κορυφής της ΕΕ και της Ευρωζώνης με στόχο την «ανάπτυξη». Θα αναζητηθούν πρακτικοί πολιτικοί τρόποι (χρονοδιάγραμμα, κατανομή) για τη διάθεση ενός ποσού 300 δισ. ευρώ, που στη δημοσιογραφική αργκό αναμένεται να πάρει την κωδική ονομασία «πακέτο Γιούνκερ».

Ολοι αυτή η διαδικασία συνοδεύεται από άφθονη πολιτική και δημοσιογραφική φλυαρία. Ευνόπτο. Κάθε «ασπιρίνη» πρέπει να παρουσιάζεται σαν «φάρμακο που εξαλείφει τον καρκίνο». Χωρίς παραμύθι δεν μπορεί να αποκοιμηθεί το προλεταριάτο των χωρών της ΕΕ. Δεκαετίες τώρα το έχουν συνηθίσει σ' αυτό, το φάρμακο έχει αποδειχτεί αποτελεσματικό και δεν έχουν κανένα λόγο να το αλλάξουν.

Η ΕΕ ως σύνολο κινείται τα τελευταία χρόνια μεταξύ καπιταλιστικής ύφεσης και στασιμότητας. Η ανεργία καλπάζει, όχι γιατί αποτελεί «επιλογή της Μέρκελ», αλλά γιατί αυτό υπαγορεύει π ανάγκη να αντιρροπιστεί η πτωτική τάση του ποσοστού του κέρδους. Κάποια οριακά μέτρα ποέπει να τα πάρουν,

Αν προσέξει κανείς, όμως, τη φιλολογία περί την «αναπτυξιακή» διάσταση, θα διαπιστώσει ότι συνοδεύεται από φιλολογία για «περισσότερη ευελιξία στην αγορά εργασίας». Αυτό σημαίνει κινεζοποίηση. Αυτή την κινεζοποίηση που πρώτη προώθησε η Γερμανία, με την «Ατζέντα 2010» της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης του Σέρντερ, και βρέθηκε μπροστά από τους ανταγωνιστές της (Γαλλία και Ιταλία).

Η κινεζοποίηση δεν έχει, φυσικά, το ίδιο περιεχόμενο στην Ελλάδα και τη Γαλλία ή την Ιταλία, όμως η γενική τάση είναι κοινή: απαξιώση της εργατικής δύναμης, εφαρμογή «ευέλικτων» εργασιακών σχέσεων, χτύπημα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Είτε με απόλυτη δημοσιονομική λιτότητα είτε με «αναπτυξιακές» πινελιές για την ομαλή διαχείριση της κρίσης και ανεξάρτητα από τις εθνικές ιδιαιτερότητες, η κινεζοποίηση του προλεταριάτου θα αποτελεί κοινό παρονομαστή σε όλη την ΕΕ. Για το προλεταριάτο η επιλογή είναι ανάμεσα στην κινεζοποίηση και την επανάσταση.



■ Ωραία ατμόσφαιρα...

Προ ημερών, ο Σκουρλέτης δήλωσε πως δεν υπάρχει περίπτωση προγραμματικής σύγκλισης του ΣΥΡΙΖΑ με τους ΑΝΕΛΑ. Κατόπιν... ωριμοτέρου σκέψεως στα ηγετικά κλιμάκια του ΣΥΡΙΖΑ, ανετέθη στον «έτερο Καππαδόκη» Νίκο Παππά να δηλωσει πως «τί-ποτε δεν αποκλείεται», ξαναζεσταίνοντας τη σούπια της ενδεχόμενης κυβερνητικής συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΑ. Από τη μεριά των ΑΝΕΛΑ τη σημαία της δεξιάς ορθοδοξίας ανέλαβε να σηκώσει ο Τέρενς Κουίκ, οποίος δήλωσε: «Θα μπορούσα να βάλω τον τίτλο "πόρτα στον ΣΥΡΙΖΑ από τους ΑΝΕΛΑ". Ανάλα δα το διατυπώσω με τη φράση "οι ΑΝΕΛΑ δεν γίνονται ουρά του ΣΥΡΙΖΑ και όποιος δέλει ας έλθει να ακολουθήσει τις δικές μας δέσεις"». Το σύνθημα, εν χαιολογικής έρ- λη του Μαξίμα στους συνεργάτες ρεί να προχω χρειάζεται.

Το ντιλ είναι επικεφαλής τη σκαφής νοιάζεται της επιτρέψουν λειά που ο αείμη ξεκίνησε τη δεκα παράτησε γιατί (ήταν και αριστ βλέποντας στη μη, ενώ ο Σαμα τονώνται την πολ

Μετά την Κουβελιάδα, η ΑΝΕΛλιάδα. Δεν μπορείς να πεις, ο αστικός πολιτικός κόσμος ασχολείται με υποθέσεις... κοσμοϊστορικής σημασίας. Αν υπάρχει κάτι νέο στην ανταλλαγή δηλώσεων ΠαππάΚουίκ είναι πως ο δεύτερος αφήνει ορδανόιχτο το παράδυμα μεταπιήδησής του στη ΝΔ, παρά τα όσα περί του αντιδέουτο λέει. Σκεφτείτε το λίγο και θα δείτε τρομερές ομοιότητες με τις πρόσφατες δηλώσεις του Καρατζαφέρορ.

■ Διάφανοι στόχοι

Έχουμε δει πολέμους σε απευθείας μετάδοση, έχουμε δει σεισμούς σε απευθείας μετάδοση, έχουμε δει διάφορα «κοινωνικά» σύριαλ σε απευθείας μετάδοση [τελευταίο πριν το καλόκαιρι ήταν αυτό με τον «Σήφη», τον κροκόδειλο του Ρεδύμηνου, ο οποίος ελπίζουμε να μακροημερεύσει], καιρός ήταν να δουμε και αρχαιολογική ανασκαφή σε απευθείας μετάδοση.

Η υπόθεση, με μπολικό πατσουλί εδνικιστικής υστερίας, καδοδηγείται απευθέασις από το μέγαρο Μαξίμου. Άλλωστε, αν δει κανείς τις φωτογραφίες που δημοσιεύονται καθημερινά, δα διαπιστώσει ότι όλες φέρουν τη

■ Εθνικός σταρ

Διάλογος του Αλέξη Τσίπρα σε συνέντευξη που έδωσε στη Real News και δημοσιεύτηκε στο φύλλο της 24ης Αυγούστου:

Ερώτηση: Την επιλογή του Δημήτρα Αθραμόπουλου ως Επιτρόπου πώς την κρίνετε; Ως υπουργό, άλλωστε, είχατε και καλή συνεργασία

■ Πιο επικίνδυνοι

Για το «τέλος του φιλελεύθερου σιωνισμού» έγραφε προ ημερών στους New York Times (αναδημοσίευση στα «Νέα») ο Αντώνι Λέρμα, πρώην διευθυντής του Ερευνητικού Ινστιτούτου Εβραϊκής Πολιτικής. Αντιγράφουμε την κατακλείδα του άρθρου του:

«Ο μόνος σιωνισμός σήμερα σημειώνεται στην ξενοφοβία και στον αποκλεισμό. Ενας εβραϊκός εδυνατισμός που αντλεί την έμπνευσή του από τον δρασκευτικό μεσοιανισμό. Η νοοτροπία αυτή εμποδίζει τη μετατροπή του Ιαραήλ σε ένα φιλελύθερο-δημοκρατικό κράτος και στέρει από τους Παλαιστίνιους την αυτοδιάθεσή τους. Όσο διηγύδυνα το Ερευνητικό Ινστιτούτο Εβραϊκής Πολιτικής, προσπάθησα να δέωσα τα ζητήματα. Εις μάτην: το δεξιό εβραϊκό κατεστημένο με χαρακτήρισε "αυτομαστιγούμενο Εβραίο" και απαίτησε την αποπομπή μου».

Ο λεγόμενος φιλελεύθερος [ή αριστερός] σιωνισμός υπήρξε επί δεκαετίες το αποσμητικό στην τουαλέτα του ενάς, ενιαίου και αδιαίρετου σιωνισμού. Ο στρατός και οι μυστικές υπηρεσίες έσφαζαν, προσαρτώντας παλαιστινιακά εδάφη, κατεδάφιζαν παλαιστινιακά σπίτια και πρωθυδούσαν το αυτηματικό εποικισμό των παλαιστινιακών εδαφών και οι φιλελεύθεροι [ή αριστεροί] σιωνιστές φλυαρούσαν, με σκοπό όχι μόνο να ελέγχουν κάθε διαφορετική φωνή μέσα στο Ιοραϊλ, αλλά κυρίως να δημιουργούν διεθνή ερείσματα υπέρ του σιωνισμού.

Πλέον δεν υπάρχει χώρος γι' αυτούς, όπως ομολογούν επιφανείς εκπρόσωποί τους. Δεν έχουν είδαμε, όμως, να βγαίνουν στο δρόμο στη διάρκεια της τελευταίας γενοκτονικής επίθεσης στη Λωρίδα της Γάζας. Τους βλέπουμε, όμως, συχνά να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις χρηματοδοτημένες αδρά από τις κατά τόπους ισραηλινές πρεσβείες και το διεθνές σιωνιστικό λόπι, στις οποίες συναγελάζονται με ντόπιους Ιανουάριους και κάνουν «λόμπιγκ» υπέρ του ιαράḥ, με φερετζέ τον πολιτισμό.

Γί' αυτό και δεν είμαστε καθόλου σίγουροι
πι έχει επέλθει το τέλος τους. Θα τους ξανα-
φειαστεί το Ιαραήλ, ιδιαίτερα μετά την τελευ-
τία ήπτα του στη Γάζα. Και πρέπει να ξέρου-
· ότι αυτοί είναι πιο επικίνδυνοι από τους δε-
ρύς αιγαίντες.

■ ...και ούτω βοήσομεν

Μπορεί οι ανεγκέφαλοι εκ των οπαδών της ΑΕΚ να τα 'βαγαν μαύρα, ο Μελισσανίδης και οι άνδρωποί του, όμως, απέφυγαν επιμελώς κάθε σχόλιο. Γιατί αυτοί ξέρουν πως στο Φανάρι ισχύει από παλιά το εκκλησιαστικό ρητό «εν τη παλάμη και ούτω βοήσομεν». Οπως πριν μερικά χρόνια ο Βαρδολομαίος δεχόταν τον Μελισσανίδη και τον έχριζε... κουροπαλάτη [αφού πρώτα πήρε τη σχετική χορηγία], έτσι δέχτηκε και τον Μαρινάκη [αφού πρώτα ενδυλάκωσε τη σχετική χορηγία]. Οπως φωτογραφίζόταν με τη φανέλα της ΑΕΚ και δήλωνε «η ΑΕΚ είναι ιδέα και αι ιδέαι δεν αποδημάσκουν», έτσι φωτογραφήδηκε με τη φανέλα του Ολυμπιακού και δήλωσε με νόημα: «Χαίρομαι ιδιαιτέρως που υποδέχομαι την ομάδα σας, τον Ολυμπιακό! Εχετε αποδείξει ότι η ευγενής άμιλλα και ο ευγενής αγώνας είναι ο στόχος και είστε νικητές. Σας αγαπώ όλους, η Εκκλησία ενώνει και πρέπει να είναι υπεράνω ομάδων. Και ας λένε έτσι εύκολα, ότι υποστηρίζω τη μία ή την άλλη ομάδα, επειδή οι ρίζες τους μπορεί να είναι από την Κωνσταντινούπολη. Βέβαια, την φράση "Ολυμπιακέ, ομάδα δοξασμένη", την ξέρω καλά». Αντε, να πάρουν σειρά ο Σαββίδης και ο Αλαφούζος. Το φαναριώπικο παγκάρι έχει ανάγκες...

μαζί του...

Τσίπρας: Του εύχομαι καλή επιτυχία.

Τι έγινε, ρε παιδιά; Ο Τσίπρας δεν ήταν που προειδοποιούσε την κυβέρνηση, την επομένη των ευρωεκλογών, βγαίνοντας από το προεδρικό μέγαρο, «να μη διανοθεί να προχωρήσει στο διορισμό του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και στο διορισμό του επόμενου Επιτρόπου της χώρας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή δίχως τη συμφωνία του μεγαλύτερου κόμματος στη χώρα, δίχως την ευρύτερη πολιτική συναίνεση»;

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν που στις 11 Ιουνίου, αμέσως μετά την ανακοίνωση του διορισμού Στουρνάρα στην ΤτΕ, ανακοίνωντες ότι «η κυβέρνηση δεν νομιμοποιείται να λαμβάνει τόσο κρίσιμες αποφάσεις χωρίς τη συναίνεση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, ούτε να δεωρεί ότι δεσμεύει την επόμενη κυβέρνηση με μια τέτοια απόφαση»;

Τι έγινε με τον Αθραμόπουλο και όχι μόνο δεν υπάρχει καταγγελία, αλλά υπάρχει και ευχή για «καλή επιτυχία»; Διαβούλευση Σαμαρά-Τσίπρα [ή έστω εκπροσώπων τους] σίγουρα δεν έγινε. Μέτρησαν οι καλές αγέσεις με τον Αθραμόπουλο ή απλά ο Τσίπρας κατάλαβε ότι δεν μπορεί άλλο να παριστάνει το... λαγό που λέει και καμιά μακακία για να περνάει η ώρα; Εκείνο που κρατάμε εμείς είναι ότι ο Αθραμόπουλος πηγαίνει στις Βρυξέλλες σαν... εδυνικός σταρ, με τις ευλογίες και του ΣΥΡΙΖΑ! Αυτό σημαίνει ότι πολιτικά ο ΣΥΡΙΖΑ τον χρεώνεται.

■ Ακροδεξιό ντουβάρι

Οταν είσαι ακροδεξιός, όσο και να προσπαθείς να το κρύψεις, δεν υπάρχει περίπτωση να μην σου ξεφύγει. Ετσι και ο Δένδιας, όταν σε ραδιοφωνική συνέντευξη του ζητήθηκε να σχολιάσει την προσδήκη που έκανε η Δούρου στον όρκο που έδωσε ως περιφερειάρχης [«όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό και ασκούνται από το λαό»], η οποία περιλαμβάνονταν στο ψήφισμα των Κορυφαίων, είχε τον εξής διάλογο με το δημοσιογράφο:

N. ΔΕΝΔΙΑΣ: Της κυβέρνησης του θουνού;

Δημοσιογράφος: Μάλιστα.

N. ΔΕΝΔΙΑΣ: Τι να σας πω; Εμένα δεν μου φαίνεται ιδιαίτερα ένοπλη η κυρία Δούρου. Τώρα ούτε η φυσιογνωμία της, ούτε το παρουσιαστικό της με παραπέμπει σε κάπι εμφυλιοπολεμικό και φαντάζομαι ότι και η ίδια είναι ιδιαίτερα ευφυής και ικανή για να αποφύγει τέτοιες ταυτίσεις.

Μπέρδεψε την ΠΕΕΑ του ΕΑΜ με την κυβέρνηση του Δημοκρατικού Στρατού! Ελα, όμως, που η ΠΕΕΑ έχει αναγνωριστεί από το ελληνικό κράτος, το οποίο τη δεωρεί όργανο της εδνικής αντίστασης και όχι όργανο του εμφύλιου πολέμου. Για έναν ακροδεξιό, όμως, δεν υπάρχει καμιά διαφορά! Κυβέρνηση του θουνού η μία, κυβέρνηση του θουνού και η άλλη. Ευτυχώς να λέμε που υπάρχουν και οι Δένδιες για να μας δυμίζουν την ξενοδουλεία της ελληνικής αστικής τάξης.

■ Ανατριχιά

Η είδηση δημοσιεύτηκε μέσα στο καλοκαίρι υπό τον τίτλο: «Υπόμνημα 40 ακαδημαϊκών στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για το Τζαμί, το Αντιρατσιστικό και τη Λαδρομετανάστευση». Δεν είναι όλοι ακαδημαϊκοί, ενώ οι περισσότεροι δεν έχουν σχέση με ελληνικά πανεπιστήμια, όμως δεν είναι αυτό που έχει σημασία. Σημασία έχει ότι 40 «διανούμενοι» υπογράφουν ένα εδνικοφασιστικό-ρατσιστικό παραλήρημα, με γλώσσα που δια την ζήλευαν οι νεοναζί, καλώντας την πολιτειακή και πολιτική ηγεσία να εντοπίσει και να απελάσει άμεσα όλους τους αλλοδαπούς «που εισήλθαν παράνομα στην Ελλάδα», να επαναφέρει τις πιο αντιδραστικές διατάξεις του ποινικού κώδικα για τους μετανάστες, να «περιορίσει δραστικά το δεσμό του πολιτικού ασύλου», να αναβάλει την απόφαση για κατασκευή τεμένους «μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία της απέλασης των παράνομων αλλοδαπών» και να αποσύρει το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο!

Το «ντιλ» του Τσίπρα στο Αγιο Όρος

Το Φλεβάρη του 2014, ο Σαμαράς επισκέφτηκε το Αγιο Όρος. Κίνηση συνηθισμένη για έναν πολιτικό της Δεξιάς και μάλιστα της ακροδεξιάς πτέρυγάς της, που έχει ως ευαγγελίο της το «πατριάς, θρησκεία, οικογένεια». Συνεργάτης του Σαμαράρα έγραψε τότε ένα ρεπορτάριο, το οποίο κατέληγε ως εξής: «Τέλος, νομίζω ότι η επίσκεψή μας τόνισε αυτό που είχαμε ήδη διατυπώσει τον Δεκέμβριο του 2013, δηλαδή την αναγνώριση της ιδιαίτερης θρησκευτικής, ιστορικής και πολιτισμικής σημασίας του Αγίου Όρους, η οποία διαμορφώθηκε από αιώνες και διατηρείται μέχρι σήμερα, τον αυτονόητο σεβασμό του Καταστατικού Χάρτη λειτουργίας του, στο πλαίσιο της συνταγματικής νομιμότητας και την στήριξη κάθε προσπάθειας ανάδειξης της υπερχριλίσχυνης προσφοράς του Αγίου Όρους».

Τον Αύγουστο του 2014 ήταν η σειρά του Τσίπρα να επισκεφθεί το Αγιο Όρος, συνοδευόμενος από στενούς του συνεργάτες. Ο ίδιος περιέγραψε ως εξής την άποψή του για το Αγιο Όρος (συνέντευξη στη Real News): «Το Αγιον Όρος είναι αναπόσπαστο και πολύτιμο κομμάτι της παράδοσης, του πολιτισμού, της Ιστορίας μας. Της πατριδας, αλλά και του κόσμου. Και ως τέτοιο παραμένει ανοιχτό σε όλους όσοι κατανοούν την αγωνία των ανθρώπων, την πορεία τους από το σκοτάδι προς το φως, από τους δρόμους που ο καθένας διαλέγει».

Οποιος βρει διαφορές ανάμεσα στην τοποθέτηση Σαμαρά και στην τοποθέτηση Τσίπρα κερδίζει... ωρολόγιον. Τα ίδια μπορεί να βρει και σε δηλώσεις που έχουν κάνει κατά κοπούς κομμουνιστές ποιητές σπάνιας ο κώστας Βάρναλης, ο Γιάννης Ρίτσος, ο Τάσος Λεβαδίτης που έγραψαν αριστουργήματα για την Πλανητή και το Χριστό και που μελοποιήμενα τραγουδήθηκαν από χιλιάδες αριστερούς. Ή για τους ανταποπάδες της Εθνικής μας Αντίστασης. Δυστυχώς λεπτομέρειες! Σε ένα τεράστιο ψηφιδωτό κατάντιας του δημόσιου λόγου και της συλλογικής μνήμης». Πάλι καλά που δεν έγραψε για τον πατριάρχη Σέργιο, που συμμετείχε στο συμβούλιο άμυνας της ΕΣΣΔ κατά τη διάρκεια του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου (αυτό μάλλον δεν το ανέφερε γιατί θα έπρεπε να γράψει το όνομα του... τρισκατάρατου Στάλιν).

Τι να του πεις τώρα αυτούνος; Ν' αρχίσεις να παραθέτεις την προφανή γραφικότητά τους, την έχειλη αντιεπιστημονικότητά τους, την προκλητική αντιπολίτευση τους, την επίσκεψή της στην εδνική Κάμιο, προκειμένου να λάβει μέρος στο κλειστό φόρουμ της περιβόλητης Villa del Este (κάτι σαν τη Λέσχη Μπιλντεμπέργκ), που διοργανώνει κάθε χρόνο το ίδρυμα The European House - Ambrosetti. Επί σαράντα συναντήσεις έτη διενεργείται το συνέδριο αυτής της Λέσχης, στο οποίο δεν καλούνται «παρακατανοί», αλλά πολιτικοί και επιχειρηματίες πρώτης γραμμής (έχει περάσει ακόμη και ο Κίσινγκερ). Η επίσκεψη του Τσίπρα στην Λέσχη θα είναι, μεταξύ άλλων, η πρώτη στην Ελλάδα που διενεργείται από την Εποχή της Αντίστασης.

βειος που επέδειξε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Μέχρι και για την απομόνωσή του επί δεκάλεπτο με την εικόνα του «Άξιον Εστί» μάθαμε! (Αν δεν κάνουμε λάθος είναι η εικόνα που κατά καιρούς περιφέρουν οι καλόγεροι στης μεγάλες πόλεις, γεμίζοντας τα παγκάρια τους).

Από την «Αυγή» πληροφορητήκαμε ότι ο Τσίπρας περιέγραψε τη Ζωή των καλογέρων χρησιμοποιώντας ένα σύνθημα των Ζαππατίστας: «Όλα για όλους τίποτα για μας!» Το σοκ για τους «παλιούς» συριζιώντας έγινε μεγαλύτερο και το έξερασε την προσέγγιση της θρησκευτικότητας (γι' αυτό, άλλωστε, βρέθηκε κατηγορούμενος); Ν' αρχίσεις να παραθέτεις όλες τις τις αναπτυξικές εξηγήσεις του Βάρναλη για τους λόγους που χρησιμοποιήσεις πρόσωπα-σύμβολα από τη Βίβλο στα ποιημάτια του, που δεν είχαν καμιά σχέση με προσέγγιση της θρησκευτικότητας (γι' αυτό, άλλωστε, βρέθηκε κατηγορούμενος); Ν' αρχίσεις να παραθέτεις όλες

Ο... υπερταξικός ΣΥΡΙΖΑ

Ον δυνάμει πρωθυπουργός Α. Τσίπρας συναντιέται διαδοχικά με τον ΣΕΒ, με το συνδικάτο των μεγαλοξενοδόχων (ό,τι πιο «μαύρο» έχει να επιδείξει ο χώρος των καπιταλιστών τα τελευταία χρόνια), με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ. Ενώψει της ομιλίας του στη ΔΕΘ, όπως επιφώνηκε.

Οι συναντήσεις αυτές δεν συνιστούν πρωτοτυπία στην αστική πολιτική παράδοση. Τις κάνουν εδώ και χρόνια και οι πρωθυπουργοί και οι ηγέτες των αντιπολιτεύμενων κομμάτων. Αποτελούν πλευρά του πολιτικού θέαματος. Οι πολιτικοί υποτίθεται ότι διαβουλεύονται με τις «παραγωγικές τάξεις» (ή τους «κοινωνικούς εταίρους» ή τους «κοινωνικούς ανταγωνιστές», ανάλογα με την ορολογία που επιλέγεται), ακούνε τα αιτήματά τους και στη συνέχεια διαμορφώνουν τα προγράμματά τους, με κριτήριο τα συμφέροντα του έθνους και όχι της μιας ή της άλλης τάξης. Σύμφωνα με το βασικό μύθο της αστικής κοινωνιολογίας, η Πολιτεία (την οποία διοικεί η εκάστοτε κυβέρνηση, σύμφωνα με τους νόμους που θεσπίζει η Βουλή) αποτελεί την υπέρβαση των τάξεων, αποτελεί το χώρο εκείνο όπου τα συμφέροντα των τάξεων συμβιβάζονται, δημιουργώντας μια ανώτερη ποιότητα. Απ' αυτό το βασικό μύθο πηγάζουν διάφοροι άλλοι μύθοι, όπως π.χ. εκείνος περί «συντεχνιών».

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, υποτίθεται ότι ανήκει στην Αριστερά και δη στη μαρξιστική. Υποτίθεται ότι αποδέχεται τη θεωρία της πάλης των τάξεων, του ασυμβιβαστού των ταξικών συμφερόντων. Υπότιθεται, ακόμη, ότι πρεσβεύει το σοσιαλισμό. Μ' άλλα λόγια, υποτίθεται ότι δεν είναι κοινωνικά (κατά συνέπεια ούτε πολιτικά) ουδέτερος, αλλά στον ταξικό ανταγωνισμό έχει σαφή θέση υπέρ των εργαζόμενων τάξεων. Πώς λοιπόν ακολουθεί την αστική πολιτική παράδοση της δήθεν υπερταξικότητας της πολιτικής;

Ψηλά γράμματα, θα μις πείτε. Οι πιο πονηροί συριζιάριοι την έχουν έτοιμη την απάντηση: δεν μπορούμε να καταργήσουμε τον καπιταλισμό μεμάς, επομένως είμαστε αναγκασμένοι να συζητάμε και με τους εκπροσώπους του.

Ας κάνουμε πώς το καταπίνουμε και ας ρωτήσουμε: τι ακριβώς συζητά με τον ΣΕΒ ο Τσίπρας; Επιδίδει στους μεγαλοκαπιταλιστές τελεσίγραφα στο όνομα των συμφερόντων της εργατικής τάξης; Αν κρίνουμε από τα πλατιά χαμόγελα, μάλλον δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Κι αν ακόμη παραβλέψουμε τα χαμόγελα, αποδιδούντάς τα στον «πολιτικό πολιτισμό», οι δηλώσεις δεν μας επιτρέπουν να καταλάβουμε τίποτ' άλλο εκτός από ένα συνεχές γλειψόμενο των καπιταλιστών.

«Συμφωνήσαμε ότι χρειάζεται ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης το οποίο να βασίζεται σε επενδύσεις και όχι σε κατανάλωση. Η θέση και η άποψη του ΣΕΒ είναι ότι οι επενδύσεις θα έρθουν από τον ιδιωτικό τομέα και έτσι θα δημιουργηθούν διατηρητήσιμες και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας», δηλώσεις μετά τη συνάντηση του πρόεδρος του ΣΕΒ Θ. Φέσσας. Το «παίξε και μεγαλόκαρδος ο καπιταλιστής»: «Ο ΣΕΒ ουδέποτε έθεσε – κι όταν υπήρξε η κατάργηση του κατώτατου μισθού- ουδέποτε είχε θέσει θέμα κατώτατου μισθού. Οι επιχειρήσεις του ΣΕΒ πληρώνουν πολύ παραπάνω από τον κατώτατο μισθό των 751 ευρώ!»

Τι να του απάντησε, άρογε, ο Τσίπρας; Ρωτάμε γιατί η ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ δε μας διαφέρωσε σχετικά. Να του απάντησε, άρογε, ότι καλό είναι ν' αφήσει τα «σάπια», γιατί όλες οι επιχειρήσεις όχι μόνο καρπώνονται τα οφέλη του εργασιακού μεσαίων, αλλά τα κάνουν ακόμη περισσότερα; Οτι δεν προσλαμβάνεται εργαζόμενος –ανεξαρτήτως ειδικότητας και προϋπηρεσίας– πτοφά μόνο με το βασικό; Οτι κατακλέψουν και τις υπερωρίες των εργαζόμενων και τις ασφαλιστικές εισφορές; Δε νομίζουμε...

Το μήνυμα που στάλθηκε είναι πως οι καπιταλιστές αποτελούν μέρος του εθνικού κορμού, ισότιμο με τους εργαζόμενους!

■ Δεν μπορεί να πάρει οικοδομική άδεια

Στον αέρα το γήπεδο-επιχείρηση του Μελισσανίδη

Οι υπαλληλίσκοι-παπαγαλάκια του ιδιοχροϊκής ΑΕΚ κατηγορούν τον δήμαρχο Φιλαδελφειας-Χαλκηδόνας ότι σέρνεται πίσω από τη «Στρούγκα» (τίτλος τιμής για τη «Στρούγκα») και εμείς πρέπει να επισημάνουμε ότι ο Μελισσανίδης τρέχει ασθμαίνων πίσω από την «Κόντρα!». Πριν βιαστείτε να μιλήσετε για υπερβολή, πρέπει να διαβάσετε το ρεπορτάριο που ακολουθεί και αναφέρεται στα σοβαρά και τα ευτράπελα του Αυγούστου.

Στις 7 Αυγούστου, στην ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας μας, δημοσιεύσαμε ανάλυση με τίτλο: «Στον αέρα τα σχέδια Μελισσανίδη: δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο-εμπορική επιχείρηση!». Στην ανάλυση εξηγούσαμε ότι μέσα σε λίγες μέρες ήρθαν τα πάνω κάτω για τον μεγαλοκαπιταλιστή της ΑΕΚ, γιατί με το δασοκτόνο νόμο (είχε ψηφιστεί πριν από δύο μέρες από τη Βουλή, αλλά δεν είχε ακόμη δημοσιευτεί στο ΦΕΚ), «τα άρθρα 42, 43, 18 και 19, καθώς και το Παράρτημα VII του νόμου για το «Νέο Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνας-Αττικής και άλλες διατάξεις», που ήδη έχει δημοσιευτεί στο ΦΕΚ με τον αριθμό 4277/2014, είναι πλέον όχρηστα στολίδια, αφού προσκρούουν στις διατάξεις του μεταγενέστερου νόμου, οι οποίες στην ουσία τα καταργούν».

Παραθέταμε τις συγκεκριμένες διατάξεις και συνδέσμους για όποιον ήθελε να «κατεβάσει» τους δύο νόμους.

Στις 12 Αυγούστου επανήλθαμε στο θέμα, με νέο δημοσίευμα που είχε τίτλο «Ο Μελισσανίδης δεν μπορεί να βγάλει άδεια για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση στο Αλσος της Νέας Φιλαδελφειας!». Ο δασοκτόνος νόμος είχε ήδη δημοσιευτεί στο ΦΕΚ (Ν. 4280/2014). Εξηγήσαμε ότι το παλιό άρθρο 49 του βασικού δασικού νόμου 998/1979, το οποίο είχε τροποποιηθεί για να βολέψει τον Μελισσανίδη, αντικαταστάθηκε τηλεόν από δύο νέα άρθρα (58 και 59), τα οποία ορίζουν επακριβώς τις επιτρεπτές παρεμβάσεις σε άλση και πάρκα. Επιπροσθέτως, σημειώναμε ότι ακυρώθηκε η μετατροπή του Αλσούς Ν. Φιλαδελφειας σε Μητροπολιτικό Πάρκο.

Τα άρθρα 58 και 59 του βασικού δασικού νόμου πλέον προβλέπουν:

«Δεν επιτρέπεται η μεταρρυθμίση του κύριου προορισμού και η αναίρεση της λειτουργίας των πάρκων ή αλσών ως και των δασών».

«Η ως άνω απαγόρευση ισχύει επίσης για κοινόχρηστους χώρους πρασίνου, που περιβάλλονται από τον οικιστικό ιστό χωρίς να έχουν ενταχθεί σε σχέδιο πόλης, φέρουν δασική βλάστηση, φυσικώς ή τεχνητώς δημιουργηθείσα και λειτουργούν εκ των πραγμάτων ως πάρκα και άλση».

«Στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας υπάρχουν και τμήματα πάρκου ή άλσους, τα οποία φέρουν μη δασική βλάστηση συνδέονται όμως οργανικά με το σύνολο των πάρκων ή άλσους υπό την ένωση όπου συμβάλλουν στη διατήρηση της φυσικής ισορροπίας του συνόλου».

«Αποφάσεις κήρυξης εκτάσεων ως δασωτέων ή ανεδαφώντεων που αφορούν πάρκα και άλση αφόνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης κατόπιν σχετικής εισήγησης της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας μετά τη δημιουργία ή αναδημιουργία της δασικής βλάστησης».

«Σε πάρκα ή άλση και γενικότερα σε κοινό-

χρηστους χώρους πρασίνου δύναται, μετά από έρευνα του υπεδάφους για την καταλληλότητα, να κατασκευάζονται έργα του Μελισσανίδη του Τραφής και τα συνοδά έργα αυτών (π.χ. γραφεία), καθώς και τα προβλεπόμενα στο άρθρο 21 του ν. 4269/2014 με την προϋπόθεση ότι θα αποκατασταθεί πλήρως από τον υπεδάφον του έργου ή την αναθέτουσα αρχή, μετά το πέρας των εργασιών κατασκευής και στο σύνολο της έκτασης επέμβασης η λειτουργία του πάρκου, του άλσους ή του χώρου πρασίνου ως φυσικού συστήματος εντός του αστικού ιστού».

Στο ίδιο δημοσίευμα αναφέραμε ότι επικοινωνήσαμε με την υπηρεσία που έχει οριστεί ως αρμόδια να εκδώσει την οικοδομική άδεια του γηπέδου-επιχείρηση (Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτηριοδομικών Κανονισμών του ΥΠΕΚΑ), την ενημερώσαμε ότι βάσει του νόμου 4280/2014 δεν μπορεί να εκδώσει άδειες έγκρισης και δόμησης για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη και στη συνέχεια, κατόπιν αιτήματος της υπηρεσίας, της αποστελλόμενης με fax το δημοσίευμά μας.

Είχαμε και μια ειδηση για τους αδημονούντες και διαφορικούς παραμυθιαζόμενους οπαδούς της ΑΕΚ: «Πάντως, όπως ενημερώσαμε με την υπηρεσία που έχει οριστεί την οικοδομική άδεια του γηπέδου-επιχείρηση στο Αλσός της Νέας Φιλαδελφειας, αφού προσκρούουν στις αρμόδιες απόφασης της επιχείρησης Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ) μέχρι στιγμής δεν έχει καταθέσει».

Τι ήταν να το γράψουμε; Την άλλη κιόλας μέρα, Τετάρτη 13 Αυγούστου (σημειώστε την ημερομηνία), η εταιρία Μελισσανίδη ανακοίνωσε: «Η ΠΑΕ ΑΕΚ ανακοινώνει ότι κατατέθηκε σήμερα στ

Η εφιαλτική ανεργία εργαλείο για την πρώθηση της κινεζοποίησης

Την Τετάρτη 6 Αυγούστου, λίγο πριν αναχωρήσει για τις διακοπές του, εμφανίστηκε στις τηλεοπτικές οθόνες ο Σαμαράς αυτοπροσώπως, για να μας ανακοινώσει ότι μέχρι τα τέλη της χρονιάς η κυβέρνηση του θα προσφέρει «κατάρτιση και πρώτη επαφή με την εργασία σε 145.000 νέους και μακροχρόνια ανέργους». Πρόκειται για τα γνωστά προγράμματα δουλειάς, τα οποία αναγκαστικά αποδέχονται οι άνεργοι, προκειμένου να εξασφαλίσουν αυτό έστω το άθλιο πεντακοσάρικο (χωρίς ασφάλιση) για ένα πεντάμηνο.

Την Παρασκευή 8 Αυγούστου, ήταν η σειρά του Βρούτση, ο οποίος βγήκε και ανακοίνωσε περιχαρές: «Είναι ενθαρρυντικό ότι και αυτό το μήνα **ανεχίστεται η θετική εικόνα της μισθωτής απασχόλησης** στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, ακολουθώντας τη γενική τάση εξομάλυνσης της αγοράς εργασίας. Πράγματι, σύμφωνα με το πληροφοριακό σύστημα ΕΡΓΑΝΗ που καταγράφει ψηφιακά τις ροές της μισθωτής απασχόλησης σε όλη την Ελλάδα και σε κάθε κλάδο της οικονομίας, οι αναγγελίες πρόσληψης τον Ιούλιο ήταν κατά 13.275 θέσεις περισσότερες από τις απολύσεις. Σε επίπεδο πρώτου επταμήνου του έτους (Ιανουαρίου - Ιουλίου) το 2014 δημιουργήθηκαν **189.572 νέες θέσεις μισθωτής εργασίας**, που πρόκειται για επίδοση σημαντικά υψηλότερη από αυτή του αντίστοιχου χρονικού διασπάματος πέρυσι (91.611 θέσεις εργασίας) και, σαφώς, την υψηλότερη επίδοση πρώτου επταμήνου από το 2001 μέχρι σήμερα» (η υπογράμμιση του Βρούτση, η έμφαση δική μας).

Ενδιαφέσως τους τα χάλασε και πάλι η ΕΛΣΤΑΤ, αλλά τα δικά της πορίσματα δεν συζητούνται, δεν γίνονται λαϊκά αναγνώσματα και θεάματα από τα παπαγαλάκια της «ενημέρωσης». Δίνοντας στη δημοσιότητα την τελευταία Ερευνα Εργατικού Δυναμικού, η ΕΛΣΤΑΤ ανακοίνωσε ότι «το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας τον Μάιο του 2014 ανήλθε σε 27,2% έναντι 27,7% τον Μάιο του 2013 και 27,3% τον Απρίλιο του 2014».

Εδώ και ενάμιση περίπου χρόνο, ο Βρούτσης ανακοίνωνται ότι μήνα με το μήνα αυξάνονται οι απασχολούμενοι, αλλά η ΕΛΣΤΑΤ επιμένει να «μετράει» την ανεργία (με ένα μοντέλο που την υποεκτιμά, όπως πολλάκις έχουμε γράψει) στα ίδια θηριώδη επίπεδα. Σταθερά πάνω από 27%, χωρίς καμιά ουσιαστική τάση κάμψης. Αν μάλιστα πάρουμε υπόψη μας τη μετανάστευση πολλών νέων και τη λειτουργία των προγραμμάτων δουλειών (οι συμμετέχοντες σ' αυτά λογίζονται ως... απασχολούμενοι), θα συνειδητοποιήσουμε ότι τα πράγματα είναι χειρότερα και σε σχέση με τις καταγραφές της ΕΛΣΤΑΤ.

Αν, μάλιστα, κοιτάξουμε λίγο και μερικά ποιοτικά στοιχεία, όπως καταγράφονται στις επίσημες κρατικές στατιστικές, αλλά περνάνε φιλοσπαρατήρητα, θα καταλήξουμε σε πιο μάυρα συμπεράσματα.

Η ίδια η ΕΡΓΑΝΗ, το παραχνιδάκι του Βρούτση, αποκαλύπτει ότι οι μισές περίπου από τις «νέες» θέσεις εργασίας είναι μερικής ή εκ περιτροπής απασχόλησης! Το πρώτο επτάμηνο του 2014, σύμφωνα με την ΕΡΓΑΝΗ, έγιναν 917.336 προσλήψεις. Το 46,84% απ' αυτές (429.684) ήταν προσλήψεις για μερική και εκ περιτροπής απασχόληση. Μιλάμε για τετράωρα ή για δουλειά μία, δύο ή τρεις μέρες την εβδομάδα! Κι επειδή οι πάντες προσλαμβάνονται πλέον με τα «κινεζοποιημένα» βασικά της μνημονιακής περιόδου, μιλάμε για δουλειές με 150 μέχρι 300 ευρώ το μήνα! Για τέτοιες θέσεις εργασίας καμαρώνει ο άθλιος δεξιός υπουργός!

Κοιτάζοντας την Ερευνα Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ, βλέπουμε ότι έχουμε μικρή μείωση του αριθμού των ανέργων, αλλά ταυτόχρονα και μείωση των απασχολούμενων και μείωση του οικονομικά μη ενεργού πληθυσμού, από την άλλη, είναι συγκοινωνούντα δοχεία, μία μόνο λογική εξήγηση προπούμε να βρούμε γι' αυτή την (σε πρώτη ανάγνωση ανεξήγητη) τριπλή μείωση. Αύξηση της μετανάστευσης στο εξωτερικό και αύξηση των θανάτων σε σχέση με τις γεννήσεις. Κοιτάζοντας τα στοιχεία της Eurostat για το 2012 και το 2013, διαπιστώνουμε ότι και τις δύο αυτές χρονιές οι θάνατοι είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις (γύρω στις 17.000 κάθε χρονιά), ενώ ως μετανάστες δίνονται περίπου 44.000 το 2012 και περίπου 52.000 το 2013. Μέσα σε μια διετία, δηλαδή, έχουμε μείωση του πληθυσμού κατά

Χαστούκι από τον ΟΟΣΑ

Στο 27% θα παραμείνει η ανεργία και το 2015 προβλέπει ο ΟΟΣΑ, σε έκθεσή του που δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη Τετάρτη. Μάλιστα, ο ΟΟΣΑ επισημαίνει ότι η Ελλάδα έχει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά μακροχρόνιας ανεργίας μεταξύ των χωρών-μελών του οργανισμού. Το ποσοστό αυτό συζήτησε από το 49% στο 71% μεταξύ του τέταρτου τριμήνου του 2007 και του πρώτου τριμήνου του 2014.

Στην ίδια έκθεση αναφέρεται ότι οι πραγματικοί μισθοί στην Ελλάδα μειώνονται με ρυθμό πάνω από 5% ετησίως κατά μέσο όρο από το πρώτο τριμήνο του 2009! Η μείωση αυτή είναι από τις μεγαλύτερες μεταξύ των κρατών του ΟΟΣΑ.

Η πρόβλεψη αυτή αποτελεί χαστούκι για τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, γι' αυτό και τα παπαγαλάκια την υποβάθμισαν, δίνοντας χώρο μόνο στις φιέστες του Σαμαρά.

περίπου 160.000 άτομα!

Είναι κι αυτό ένα από τα «καλώ» της κρίσης και της κινεζοποίησης. Ποιο νέο ζευγάρι θα τολμήσει να γεννήσει πταιδιά σ' αυτές τις συνθήκες; Σε μια δεκαετία η Ελλάδα θα χάσει μια ολόκληρη γενιά και σε μια εικοσαετία θα είναι μια γερασμένη χώρα, καθώς ούτε οι μετανάστες πιπούν πιλέον να δώσουν ώθηση στην αύξηση του πληθυσμού (δεν έχουμε μαζική μετανάστευση νέων εργατών από την Αλβανία, πλέον). Αν αυτό δε λέγεται κοινωνική εξαθλίωση, τότε πώς λέγεται;

Και βέβαια, η προσπάθεια της κυβέρνησης να μετατρέψει τον κάθε άνεργο σε... Πηνελόπη που περιμένει υπομονετικά την επιστροφή του Οδυσσέα ναυαρχεί. Αρκεί να κοιτάξει κανείς τον Δείκτη Βιομηχανικής Παραγωγής, που έδωσε στη δημοσιότητα η ΕΛΣΤΑΤ την Παρασκευή 8 Αυγούστου, για να πλημμυρίσει από... απαισιοδοξία. Αντιγράφουμε: «*Ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής του μηνός Ιουνίου 2014, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη του Ιουνίου 2013, παρουσίασε μείωση κατά 6,7%, έναντι αύξησης 2,3% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2013 προς το 2012. Ο μέσος Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής της περιόδου Ιανουαρίου - Ιουνίου 2014, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη της περιόδου Ιανουαρίου - Ιουνίου 2013, παρουσίασε μείωση κατά 3,2%, έναντι μείωσης 1,2% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2013 προς το 2012.*

Επί κυβερνήσεων ΓΑΠ, τον δεύτερο μηνημονιακό χρόνο, κατεβλήθη προσπάθεια να παραμυθιστούν οι άνεργοι με μια επικείμενη ανάπτυξη, η οποία θα στηριχτεί στις εξαγωγές, οι οποίες δήθεν κάλπαζαν. Μαζιμούδισαν τα στοιχεία για μερικούς μήνες, αλλά δεν πηρούσαν να τα μαϊμουδίσουν επ' ἄπειρον. Τώρα, η ανάπτυξη που θα διαπιστωθεί στη δημοσιότητα της ΕΛΣΤΑΤ, παρουσίασε μείωση κατά 3,2%, έναντι μείωσης 1,2% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2013 προς το 2012.

Επί κυβερνήσεων ΓΑΠ, τον δεύτερο μηνημονιακό χρόνο, κατεβλήθη προσπάθεια να παραμυθιστούν οι άνεργοι με μια επικείμενη ανάπτυξη, η οποία θα στηριχτεί στις εξαγωγές, οι οποίες δήθεν κάλπαζαν. Μαζιμούδισαν τα στοιχεία για μερικούς μήνες, αλλά δεν πηρούσαν να τα μαϊμουδίσουν επ' ἄπειρον. Τώρα, η ανάπτυξη που θα διαπιστωθεί στη δημοσιότητα της ΕΛΣΤΑΤ, παρουσίασε μείωση κατά 3,2%, έναντι μείωσης 1,2% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2013 προς το 2012.

Ανακοίνωσε ακόμη και σχέδιο ανάσχεσης του brain drain, όπως λέγεται στην... απλοελληνική η διαρροή των «καλύτερων μυαλών» προς το εξωτερικό! Τους τελείωσαν όλα τα άλλα παπατζίλικια, οπότε έπρεπε να σκεφτούν νέες εφετζίδικες απάντες για να δείξουν ότι μοχθούν υνχημερόν για να αντιμετωπίσουν την ανεργία: ρήτρα απασχόλησης, λευκό μητρώο, anti brain drain.

Στη συνέχεια, ο Βρούτσης άρχισε να αραδιάζει για πολλοστή φορά τα προγράμματα του ΟΑΕΔ (για τη στήριξη της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας). Οπως είπε, ο προϋπολογισμός των προγραμμάτων για τη διετία 2014 – 2016 θα ξεπεράσει το ένα δισ. ευρώ, με τους ωφελούμενους ανέργους να ανέρχονται σε τουλάχιστον 397.356.

Ο μπαζές έχει απ' όλα: προγράμματα «μαθητείας», «επαγγελματικής κατάρτισης», «απόκτησης εργασιακής εμπειρίας», προγράμματα επιδότησης επιχειρήσεων για διατήρηση θέσεων εργασίας, επιδότησης για πρόσληψη ανέργων κτλ. Τα περισσότερα λεφτά θα διατεθούν σε προγράμματα «μαθητείας» και «επαγγελματικής

στική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ, η οποία βρήκε την ευκαιρία να ζητήσει παραδάκι.

■ Λοβέρδος

Να διαγραφούν οι «αιώνιοι φοιτητές»

Ανένδοτος εμφανίζεται ο Λοβέρδος σχετικά με τη διαγραφή των «αιώνιων φοιτητών». Σε θέματα που δε προσφέρονται για ανέξοδη δημιουργία (π.χ. πώς θα καλυφθούν τα κενά στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση) και αποσκοπούν στο να σταλούν σκληρά μηνύματα σε όσους αντιστέκονται στην εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης και του δημόσιου Πανεπιστήμιου και στην επιβολή της «σιωπής των αμνών» (π.χ. αξιολόγηση εκπαιδευτικών, διαγραφή «αιώνιων φοιτητών»), ο υπουργός Παιδείας επιδεικνύει χαρακτηριστική πυγμή.

Δηλώνει ότι «η νομοθεσία που ψηφίστηκε πριν από τρία χρόνια τελικά θα εφαρμοστεί» (νόμοι Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου) και απαιτεί από τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να ξεκαθαρίσουν τα μητρώα τους.

Σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ 180.000 φοιτητές κινδυνεύουν να διαγραφούν και από αυτούς οι 70.000 αφορούν τα ΤΕΙ (το ΤΕΙ Αθήνας διέγραψε ήδη 17.000 φοιτητές από το 2007, επειδή δεν ενεγράφησαν σε δυο συνεχόμενα εξάμηνα).

Είναι κοινός τόπος ότι οι λεγόμενοι «αιώνιοι φοιτητές» δεν επιβαρύνουν το Πανεπιστήμιο, καθώς στερεύονται κάθε φοιτητικής μέριμνας (συγγράμματα, σίτιση, στέγαση, κ.λπ.). Επειτα, η επιλογή να εγκαταλείψουν τις σπουδές τους για μεγάλο χρονικό διάστημα δεν είναι δική τους (κυρίως δική τους) ευθύνη. Είναι αποτέλεσμα των στρεβλώσεων του ίδιου του εκπαιδευτικού συστήματος, της δημογειογικής πολιτικής όλων των αστικών κυβερνήσεων που έστηναν όλα τα προηγούμενα χρόνια σχολές ανά την Ελλάδα χωρίς περιεχόμενο, γνωστικό και επαγγελματικό αντικρισμα, είναι τέκνο της οικονομικής κρίσης και του στρατηγισμού της ελπίδας των νέων να πετύχουν κάτι καλύτερο μέσω των σπουδών, της απαξιώσης των σπουδών ως μέσο για την επαγγελματική αποκατάσταση στους καιρούς της μέγιστης ανεργίας και του μπάχαλου των εργασιακών σχέσεων, παιδί της μη οικονομικής δυνατότητας των ίδιων των ιδρυμάτων να στηρίξουν τις σπουδές των φοιτητών τους με μέτρα διευρυμένης και ουσιαστικής φοιτητικής μέριμνας.

Παρόλ' αυτό ο Λοβέρδος, με τις πλάτες φυσικά της κυβέρνησης, επιμένει στη διαγραφή τους. Επιμένει γιατί θεωρεί πιο ουσιαστικό το μήνυμα τούτου του άδικου και αλλοπρόσαλλου μέτρου. Είπαμε και στην αρχή: Το πανεπιστήμιο της αγοράς που θέλουν να φτιάξουν πάρεια με τη δημιουργία συνθηκών και ατμόσφαιρας καπιτολιστικού κάτεργου, με υποτογμένους και φοβισμένους ανθρώπους.

Μετά και τις ασθενικές αντιδράσεις του πανεπιστημιακού κατεστημένου, ο υπουργός Παιδείας φάνηκε τόχι μεγαλόψυχος και έκανε μια βελτιωτική πρόταση που δίνει μικρή παράταση στον αποκεφαλισμό κάποιων εκ των «αιώνιων φοιτητών».

Σε ανακοίνωση που εκδόθηκε από κοινού με τους Πρυτάνεις αναφέρονται τα εξής:

Οσοι λιμνάζοντες φοιτητές δεν έχουν επιδείξει τα τελευταία δύο ακαδημαϊκά έτη ενδιαφέρον για την ολοκλήρωση των σπουδών τους συμμετέχοντας στις εξεταστικές διαδικασίες, διαγράφονται αυτοδικαίως κατά τις ρυθμίσεις του νόμου, στις 31.8.2014, με διαπιστωτικές πράξεις των οικείων οργάνων των ιδρυμάτων.

Επειδή ακόμη δεν έχουν εκδοθεί οι οργανισμοί των ιδρυμάτων, όπως ο νόμος προβλέπει, όπου εκεί θα ρυθμίζονται τα θέματα αυτά, θα κατατεθεί στις 26/8/2014 τροπολογία στη Βουλή, σύμφωνα με την οποία όσοι εκ των «λιμναζόντων φοιτητών» επέδειξαν έμπρακτο ενδιαφέρον για την ολοκλήρωση των σπουδών τους συμμετέχοντας στην εξεταστική διαδικασία τα τελευταία δύο ακαδημαϊκά έτη (2012-13, 2013-14), δύνανται να συμμετάσχουν στις δύο επόμενες και τλήρεις εξεταστικές περιόδους του Σεπτεμβρίου και του Φεβρουαρίου. Στην ίδια κατηγορία εντάσσονται όσοι έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς τις εξεταστικές τους στα μαθήματα, αλλά οφελούν διπλωματικές ή πτυχιακές εργασίες, ή πρακτική άσκηση στα ΤΕΙ.

Βάσεις στα ύψη και άλλες στα τάρταρα

Το ασανσέρ στις βάσεις εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που ανεβοκατεβαίνει κάθε χρόνο από τον 9ο όροφο στα τάρταρα είναι από μόνο του τρανή απόδειξη ότι οι εισαγωγικές εξετάσεις δεν είναι σε καμιά περίπτωση παράγοντας μέτρησης της «αξιοσύνης» των μαθητών, της δυνατότητάς τους να σπουδάσουν σε κάποια σχολή των ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Δεν ισχυρίζομαστε, βεβαίως, ότι ο βαθμός ανταπόκρισης των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία, η αφρομίωση της ύλης των μαθημάτων δεν παίζουν ρόλο στην «απόδοση» των παιδιών. Ομως, εδώ υπεισέρχονται και άλλοι παράγοντες που καθορίζουν σε αποφασιστικό βαθμό τούτη την ανταπόκριση, πέρα από τα ατομικά χαρισμάτα, τις δεξιότητες και τις ιδιαιτερότητες των μαθητών, όπως είναι το κοινωνικοοικονομικό και πολιτιστικό περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν και το οποίο, σε τελική ανάλυση, μπορεί να υποστηρίξει τις σπουδές των παιδιών του μέσω όλων των παραπάνω (π.χ. ξένη πανεπιστήμια) ή και όχι κατ' ανάγκη τόσο «καθαρών» (π.χ. κολέγια συμβεβλημένα με πανεπιστήμια του εξωτερικού).

Κάθε χρόνο διάφοροι «τυχαίοι» θα λέγαμε παράγοντες, καθορίζουν τον «όροφο» στον οποίο θα σταθούν οι βάσεις εισαγωγής. Τέτοιοι παράγοντες είναι ο βαθμός ευκολίας-δυσκολίας των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας, που πολλές φορές καθορίζεται και από πολιτικές σκοπιμότητες, που υπηρετούν συγκεκριμένες πολιτικές τακτικές του υπουργείου Παιδείας, ο αριθμός των υποψήφιων και ο

αριθμός των προσφερόμενων θέσεων, οι προτιμήσεις των μαθητών και τα status που διαμορφώνονται μέσα στην κοινωνία σχετικά με τις δυνατότητες επαγγελματικής αποκατάστασης, που συνδέονται, αν και όχι απόλυτα και ευθύγραμμα, με την κίνηση και τις αλλοιαστικές στην οικονομία και την αγορά εργασίας.

Τα τελευταία χρόνια γιγάντωσης της οικονομικής κρίσης, η δυνατότητα των νοικοκυριών να στηρίξουν οικονομικά τις σπουδές των παιδιών τους μακριά από τον τόπο κατοικίας απετελεσματίκο παράγοντας μια διαμόρφωσης των βάσεων στα περιφερειακά τμήματα των ΑΕΙ-ΤΕΙ, που έχουν αντιστοίχηση με την αριθμό των μεγάλων αστικών κέντρων του Λεκανοπέδιου, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας (το χεράκι της εδώ εβαλει η απελευθέρωση των μετεγγραφών). Ταυτόχρονα, τμήματα της περιφέρειας που δεν έχουν αντιστοίχηση με την αριθμό των μεγάλων αστικών κέντρων του Αιγαίου περιφέρειας, αφού επλήγησαν διπλά και λόγω αυτού του γεγονότος, αλλά και από την ανέχεια των εργαζόμενων νοικοκυριών, που δε μπορούν να τα βγάλουν πέρα με τις σπουδές των παιδιών τους.

◆ Ο αριθμός των υποψήφιων που συμμετέχουν στις εξετάσεις 72.763 πέτυχαν την είσοδο τους στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ από τους 99.958 υποψήφιους. Αμέσως, αμέσως, δηλαδή, έμειναν εκτός νυμφώνος 27.195 υποψήφιοι. Κενές έμειναν 1.164 θέσεις.

◆ Η επαναφορά της δυνατότητας του 10% στους αποφοιτήσαντες από τη δευτεροβάθμια της δυο προηγούμενες χρονιες.

◆ Η παρατεταμένη βαθιά οικονομική κρίση, που ξεθέωσε και ξεπάτωσε τις λαϊκές οικογένειες, σε βάρος της ποιότητας των ακαδημαϊκών σπουδών των ιδρυμάτων, αφού μοναδικό μέλημά τους είναι όχι η ουσιαστική στήριξη των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, αλλά το ρίζιμο στάχτης στα μάρτια της βαριά χειμαζόμενης εργαζόμενης κοινωνίκης πολιτικής με «πορδένες» και σε βάρος της ποιότητας των ακαδημαϊκών σπουδών των ιδρυμάτων, αφού μοναδικό μέλημά τους είναι όχι η ουσιαστική στήριξη των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, αλλά το ρίζιμο στάχτης στα μάρτια της βαριά χειμαζόμενης εργαζόμενης κοινωνίκης πολιτικής.

◆ Η «ανθεκτικότητα» που δείχνουν, παρά την κρίση στα συγκεκριμένα επαγγέλματα, οι περιζήτητες σχολές κοινωνικού γοήτρου (π.χ. ιατρικές, πολυτεχνικές, νομικές), που δε μπορούν να τα βγάλουν πέρα με τις συμπληγάδες των πανελλαδικών και δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα της «πολυτελείας» των ακαδημαϊκών σπουδών κάνουν χρήση του «δικαιώματός» τους να πάρουν απλά το απολυτήριο Λυκείου και να μη συμμετέχουν στις εισαγωγικές εξετάσεις, ενώ χιλιάδες εγκαταλείπουν το σχολείο από πολύ νωρίς, πριν φθάσουν καν στις πύλες της τριτοβάθμιας, λυγισμένοι από τις ταξικές διακρίσεις.

Το μέλλον διαγράφεται ακόμη πιο μελανό με τις ρυθμίσεις του «νέου Λυκείου», που αποθέωνται τους ταξικούς φραγμούς.

Εισέπραξε τη χλεύη

Οι νέες πρυτανικές αρχές είναι οι ειδελικοί των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης, καθώς η επιλογή τους έγινε μεταξύ των τριών υποψηφιούς των πρεδειών τα Συμβούλια, αποκλείοντας όλες εκείνες τις υποψηφιότητες που δηλώθηκαν από πανεπιστημιακούς που έστω και κατ' ελάχιστο αντιστάθμικαν στον ενταφιασμό του δημόσιου Πανεπιστήμιου με τους νόμους Διαμα

Δημαγωγία Λοβέρδου

Στην παρατεταμένη προεκλογική περίοδο «της επαναφοράς στην ανάπτυξη» που βιώνουμε, ο Λοβέρδος, αφού ξεπάτωσε τα πάντα απ' όπου πέρασε (υπουργεία Εργασίας, Υγείας), περνοδιαβαίνει καθημερινά τα ραδιοκάναλα παριστάνοντας τον αντικειμενικό εκτιμητή της έκρυθμης κατάστασης στην εκπαίδευση, λες και αυτός είναι αθώος του αίματος (ήταν και είναι φραντικός υποστηρικτής του Μνημόνιου). Προσπαθεί με τον τρόπο αυτό να διασωθεί πολιτικά (αβαντάρεται και από το Βενιζέλο, που βλέπει ότι το ΠΑΣΟΚ πνέει τα λοισθια).

Τελευταία, μετά το σύνο με τους διοικητικούς των Πανεπιστημίων και τις φευτοπολικαρίες ότι δεν θα απολυθεί κανείς, λανσάρει το έργο δισγωνισμός του ΑΣΕΠ όμεσα για την πρόσληψη 10.000 μόνιμων εκπαιδευτικών, καθώς το «ελληνικό σχολείο δεν θα μπορέσει να τα βγάλει πέρα την επόμενη σχολική χρονιά», ενώ θεωρεί ως αδηρήτη ανάγκη την ανατροπή του 1/10 προσλήψεων-αποχωρήσεων στην Παιδεία.

Ταυτόχρονα, όπου βρεθεί και όπου σταθεί βγάζει στη φόρα τα άπλυτα της εκπαίδευσης, μιλώντας για 22.000 κενά, που σε συνδυασμό με τον αυξημένο αριθμό των συνταξιοδοτήσεων, ισχυροποιούν το «άιτημά» του, των μόνιμων διορισμών μέσω ΑΣΕΠ. Ολα αυτά τα χρησιμοποιεί για να αποδείξει το ειλικρινές ενδιαφέρον του για το μέλλον του δημόσιου σχολείου.

Τα φέματά του, όμως, έχουν κοντά ποδάρια και εμείς έχουμε και μνήμη και γνώση για να κρίνουμε.

Μόλις πριν ένα χρόνο, το περσινό καλοκαίρι, κυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας έβαλαν λουκέτο σε 49 ειδικότητες της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης και πέταξαν στο δρόμο 2.000 εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων. Ο Λοβέρδος, παρά τα μεγάλα λόγια δεν ανέτρεψε το σκηνικό (δεν ήθελε ούτε μπορούσε, καθώς είναι μνημονιακή δέσμευση για 15.000 απολύτεις μέχρι το τέλος του 2014 και από κάπου έπρεπε να βρεθούν τα θύματα).

Αντίθετα, παίζοντας το έργο «αντιστέκομαι στις επιταγές της τρόικας, διαπραγματεύμαι στηλρά υπό τα «νέα δεδομένα», αλλά και τηρώ τα συμπεφωνημένα», στηρίζει τελικά τις απολύτεις στο δημόσιο.

Ιδού τι λέει για τις απολύτεις, όταν δημοσιογράφος του υπενθυμίζει ότι το αρμόδιο υπουργείο (ο Μητσοτάκης) δεσμεύτηκε στην τρόικα πως οι απολύτεις του 2014 θα γίνουν κανονικά:

«Η κυρίως αρμοδιότητα για τα θέματα αυτά, στο πλαίσιο του προγράμματος, ανήκει σε άλλον υπουργό. Το πρόβλημα των απολύτεων, όμως, είναι κεντρικό πολιτικό θέμα που σχετίζεται αφενός με τα δύο συγκυβερνώντα κόμματα και αφετέρου με την ανάγκη προσαρμογής του προγράμματος μέσω των διαφορών προσαρμογών, που διεξάγει η κυβέρνηση. Η θέση του ΠΑΣΟΚ είναι ζεκάθαρη και περιβάλλει με πολιτική νομιμοποίηση τα δύο υποστηρίζω. Δεν υπάρχει περιθώριο άλλων απολύτεων. Αυτά βέβαια μόνο μέσα από μια υπεύθυνη διαπραγμάτευση μπορούν να επιτευχθούν».

Οσο για την ανάγκη να ανατραπεί στην Παιδεία το 1/10 στις προσλήψεις/αποχωρήσεις, πρόκειται για το πιο σύντομο ανέκδοτο. Αφού η μια (1) πρόσληψη για κάθε πέντε (5) αποχωρήσεις αποτελεί μνημονιακή δέσμευση (Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016) και η πραγματικότητα μαρτυρά τα χειρότερα. Την τελευταία τετραετία έχουν αποχωρήσει μόνο από την πρωτοβάθμια εκπαίδευση 9.000 εκπαιδευτικοί και οι μόνιμοι διορισμοί ήταν μόλις 270! Ενώ, από το 2011-12 μέχρι το 2012-13 συντάξιοδοτήθηκαν συνολικά 10.528 εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και διορίστηκαν μόλις 418! Πρόκειται, δηλαδή, για μέγια εμπαιγμό!

Η τακτική των μόνιμων διορισμών για το υπουργείο Παιδείας και την συγκυβέρνηση είναι πια παρελθόν, αφού «κοστίζουν ακριβά» ακόμια και οι νέοι μόνιμοι εκπαιδευτικοί που φωμαλούσσουν με τους μισθούς των 700 παρά κάτι ή και κάτι, ευρώ. Το υπουργείο καλύπτει (όταν τα καλύπτει) τα χιλιάδες κενά με αναπληρωτές και μάλιστα αναπληρωτές, αμειβόμενους από τα κονδύλια του ΕΣΠΑ, τακτική που βρήκε πολύ επιτυχημένη και ο Λοβέρδος, διαδεχόμενος στο πόστο τον Αρβανιτόπουλο.

Ξεφτιλίκια, συγκρούσεις και πολιτική κρίση

Πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος ο Βενιζέλος. Τα παπαγαλάκια του υποστήριζαν ότι έκανε «κίνηση ΜΑΤ», ζήτωντας από τον Παπανδρέου να του επιτρέψει να εκφωνήσει χαιρετισμό στα εγκαίνια της έκθεσης του Ιδρύματος «Ανδρέα Παπανδρέου» για τα σαφαντάρχοντα του ΠΑΣΟΚ, υπολογίζοντας πως αυτός ο χαιρετισμός θα σηματοδοτούσε την ενότητα του «όλου ΠΑΣΟΚ» υπό την ηγεσία του Μπένι. Δεν υπολόγισαν, όμως, ότι ο Παπανδρέου, παρά το μειλχίο ύφος και τους χαμηλούς τόνους που πάντα κρατάει, είναι μεγαλωμένος σ' ένα πολιτικό περιβάλλον όπου διδάχτηκε από μικρός την ίντριγκα και γ' αυτό επί της ουσίας είναι «σκληρός παίχτης». Για δεύτερη φορά ο Μπένι υποτίμησε τον Παπανδρέου (η πρώτη ήταν το 2007, όταν εμφανίστηκε με αέρα νικητή και έχασε χαλαρά την αρχιγική εκλογή) και το πλήρωσε με μια ξεχυρισμένη ξεφτίλα, η οποία αποτυπώθηκε στο πρόσωπό του. Το αποκορύφωμα ήταν όταν μετά τη δική του ομιλία (αποθεούμενος φυσικά από τους ίδιους που προηγούμενα μπινεντίκων τον Βενιζέλο) ο Γιωργάκης τον πλησίασε, πάντα μ' εκείνο που έφορος του καλού παιδιού, και προσπάθησε να στήσει κουβεντούλια μαζί του! Ο Βενιζέλος έφυγε άρονάρον...

Είναι δυνατόν να υπάρχουν άνθρωποι που αποθεώνουν τον Γιωργάκη κραυγάζοντας

Εκπαιδεύουν παπαγαλάκια- πρακτορίσκους

Οπως γράφτηκε κατά κόρον σε έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα (π.χ. newpost.gr, Ποντίκι) η γερμανική κυβέρνηση επελέξει με αδιαφορίες διαδικασίες πέντε έλληνες δημοσιογράφους, οι οποίοι θα πάνε στη Γερμανία για να εκπαίδευτούν στο πλαίσιο του προγράμματος «Κουλτούρα μνήμης, ιστορική επεξεργασία και συμφίλωση!» Φυσικά, η εκπαίδευση των παπαγάλων για να περνάνε τις γερμανικές θέσεις στον ελληνικό λαό, δε θα γίνει στις επίσημες εκδηλώσεις, ούτε θα εξαντληθεί στις μέρες της αποστολής. Αυτή θα είναι το επιστεγασμό της διαδικασίας, η επισημοποίηση του γεγονότος ότι η γερμανική πολιτική έχει πέντε «καλούς φίλους» στα ελληνικά ΜΜΕ.

Στα αξιοσημείωτα της «φάσης», το ότι στο δεύτερο που θα παρατεί ομιλήτρια θα είναι η πρόσδορος της ελληνογερμανικής κοινοβουλευτικής επιτροπής φιλίας, βουλευτών του Die Linke! Οταν πρόκειται για την εξωτερική πολιτική όλα τα κόμματα του γερμανικού ιμπεριαλισμού είναι ενωμένα.

Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που συμβιβάνει κάτι τέτοιο. Δεκαετίες τώρα όλες οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες δημιουργούν «λόμπι» στα οποία εξέχουσα θέση κατέχουν δημοσιογράφοι, «διαμορφωτές της κοινής γνώμης» όπως τους λένε. Την πρωτοκαθεδρία είχαν (και πρέπει να διατηρούν οι Αμερικανοί), ενώ οι Γερμανοί έχουν κάνει γερό «μπάσιμο» τα τελευταία χρόνια.

«Γιώργο, γερά, να πέσει η Δεξιά!»; Λάθος ερώτημα. Σε κανέναν αστό πολιτικό ηγέτη δεν είναι δύσκολο να στήσει μια κλάκα εκατό ανθρώπων. Αρκούν και μόνο οι σπιζόμενοι από τον προσωπικό μηχανισμό που κάθε αστός πολιτικός ηγέτης διαθέτει. Το μόνο ερώτημα, λοιπόν, είναι «πού το πάει ο Παπανδρέου;». Ο Βενιζέλος θεωρήσε ότι δεν μπορεί να του κάνει ζημιά και εισέπραξε την ξεφτίλα που είναι όλη δική του. Γ' αυτό και εκείνος ο ανεκδίηγης συνεργάτης του, αποκαλύπτοντας αδυναμία συγκράτησης του θυμού ίδια μ' αυτή που κατά καιρούς δεήγει το αφεντικό του, έσπευσε να γράψει στην επίσημη σελίδα του ΠΑΣΟΚ στο facebook εκείνο το απίστευτο σχόλιο περί «ταγμάτων εφόδου» των ανθρώπων που συγκυβέρνησε με τους Σαμαρά και Καρατζαφέρη, που «του φώναζαν χρήσις να έρθει για να διώξει τη Δεξιά!». Σχόλιο που σε λίγη ώρα αναγκάστηκε να κατεβάσει, γράφοντας ότι ήταν προσωπική του άποψη περί την επίσημη παραδρομής σε Μέσο του ΠΑΣΟΚ.

Ο Παπανδρέου, βλέποντας ότι ο Βενιζέλος είναι τελειωμένος, ετοιμάζει τη δική του επάνοδο στην εσωτερική πολιτική σκηνή, χρησιμοποιώντας τη δοκιμασμένη συντογή του παρελθόντος: «ξεχνώ», ότι ελεγα και ότι, έκανα, ποντάροντας στο ότι θα τα ξεχάσει και μια μεριδια ψηφοφόρων. Στην ομιλία του περιελαβε φράσεις όπως: «Εξέφρασα την

αντίθεσή μου προ μηνών στις οιβιδιακού τύπου μεταλλάξεις του Κινήματος». «Παρακολούθησα στενά, αν και δεν ήμουν μέλος των πρώτων θερινών τμημάτων της Βουλής, ευεργετικές ρυθμίσεις για τραπεζικούς και μινιακούς ομίλους».

Δεν είναι, όμως, μόνον ο Παπανδρέου που προσπαθεί να επανακάμψει. Ακόμη και ο Καραμανής, που από το 2009 παριστάνει τον Βούδα και δε δημιούργησε προβλήματα στον Σαμαρά, επέλεξε τον διογραμμένο από τη ΝΔ Νίκητα Κακλαμάνη για να δηλώσει πως δεν ενδιαφέρεται για την προεδρία της Δημοκρατίας και πως είναι οργισμένος με όσ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε, που τραγουδούσε κι ο Γερμανός (ποιος δανειστής ρε;). Βιαστικό, όπως κάθε χαρά πια. Γλιτσρώντας πάνω από παραλίες και βουνά, σκύβοντας πάνω από τη Λαμία για να ακούσει καλύτερα μία από τις κορυφαίες δερινές ατάκες: «Οσοι δεν πιστεύουν ότι υπηρετούμε τον πολίτη δεν έχουν δέση στην ΕΛΑΣ» βροντοφώναξε ο Βασίλης Κικίλιας και σείστηκε η Ρούμελη. Υποδέουμε ότι μετά από μια τέτοια δήλωση, πείστηκαν ακόμη και οι ελάχιστοι αμφίβολοι. Παρακεί ο Κώστας Κουκοδήμος, λίγο πριν πηδήξει έξω από τα σκάμπα, υπερέβαινε τα εσκαμμένα με τη δήλωση ότι τα νηπιαγωγεία λίγο-πολύ δεν κάνουν τίποτε, προσπαθώντας να σκάψει τον δρόμο για το μέλλον τους, αλλά συμμετέχοντας τελικά πρώτα στο σκάψιμο του πολιτικού λάκκου του...



Ατενίζοντας το μέλλον

Μαυρισμένοι επέστρεψαν όσοι είχαν την πολυτέλεια του φευγιού. Και βρήκαν ακόμη πιο μαυρισμένους όσους έμειναν πίσω! Σ' αυτή τη χώρα των δαυμάτων [μέχρι και ο Αλέξης έκανε ένα, πηγαίνοντας στο Αγιο Όρος. Κρατώντας τα επόμενα για το φιδιόπωρο] που κάθε μέρα είναι και μια έκπληξη, στη χώρα της Αμφίπολης, του αμφί και του επαμφοτερισμού, εκεί όπου κανείς δεν πρόκειται να πεδάνει από πλήξη ή από έλλειψη γέλιου.

Μέσα σ' όλα τ' άλλα, ολοκληρώθηκε και ο μεγάλος ποιητικός διαγωνισμός του καλοκαιριού χωρίς τη συμμετοχή της λαϊκής μουσικής [ήταν εκτός ορίων ήλικιάς]. Νικήτρια αναδείχθηκε η φέρελπις νεανίδα Χρυσή Αυγητίδου από τη Χρυσαυγή Λαγκαδά, ένα από τα χωριά που το αντάρτικο του μέλλοντος δακάψει για ανεξήγητους –για τους ιστορικούς– λόγους, με το ακώλουθο [η λέξη είναι ορδογραφικά και επιμολογικά ηλεγμένη από τη γράφουσα] εξάστιχο:

Το καλωκέρι τ' αγαπό αν κε δεν κάνο μπάνεια
ακωλουθών των αρχιγώ σε μητσούκι καμπάνηα.

Πειγένουμαι σ' ακρωγυασηλές, πυγένουμαι και σ' όρει (sorry)
κι αικπεδεβώμασται σκλυρρά να γήνουμαι μαστώρει
σεώπλα κε σε δήναμι κε σε δεξηροταιχήα

αφού σε λήγω δα χουμαι τις χόρας τα υνήα.
Η λαϊκή μουύσα, άφραγκη καδότι δεν υπάρχουν πια φράγκα

–κυριολεκτικά και μεταφορικά– και επειδή κανείς δεν εκτιμά τη λαϊκή τέχνη εκτός Πλάκας και Μοναστηράκου, παρέμεινε εντός των τειχών δέσμια των τυχών της. Ωστόσο είχε κι αυτή τις μικρές αποδράσεις της, έστω κι αν δεν ήταν στη Μουτσούνα της Νάξου ή όπου αλλού πηγαίνουν οι κοσμικές και άλλες μουτσούνες. Άλλωστε το έγραψαν και οι κοσμικές στήλες, στην προσπάθειά τους να βγάλουν την ειδήση. Ομως τελικά η μουύσα μετάνιωσε και δεν έδωσε τροφή στα ροζ έντυπα, πέρα από το μεγάλο ερωτηματικό που δημιουργεί το όνομα της ηρωίδας της:

Στης δάλασσας την αγακαλιά πάνω σε στρώμα πλέει
η μουύσα. Κι ονειρεύεται και τη Σοφία κλαίει.

– Σοφία είσαι κακάσχημη κι όχι μόνο απ' έξω
γι' αυτό και αποφάσισα ίαμβο να σου πλέξω.

Οι μέρες όμως κύλησαν μες σε βαθιά ραστώνη
η μουύσα ξανασκέφτεται κι αρχίζει να μουντζώνει
«άντεχες ους κατ' ω! φάτσα, μαύρη σκιά σ' ευδία»

λέει και ρίχνει μια βουτιά, φτύνοντας μ' αηδία.

Κάποια στιγμή, η λαϊκή μουύσα βρέθηκε και στην επαρχία. Κι από ένα ψηλό λόφο όρχισε να συγγράφει την «Ωδή CIA», συνεχίζοντας τη συγγραφή της ως σήμερα και περιμένοντας τα νέα στοιχεία ώστε να την ολοκληρώσει. Ιδού ένα μικρό απόσπασμα – προιόν εγκλήματος που εξασφάλισαν οι χάκερς της στήλης:

Ο τρελαντώνης ζήλεψε τον Ιντιάνα Τζόουνς!

Σ' αρχαίους τάφους έτρεχε μαζί με την κυρά του
κι είναι απλή η διάγνωση μεσούντος του Αυγούστου...

Δεν βρήκε άγριες φυλές και πύρινα ποτάμια
ούτε διαμαρτυρόμενους [αυτοί ήταν για μπάνια]

μόνο μία ιδαγενή που του 'δειξε τον δρόμο
στον τάφο μέσα για να μπει. Μα 'κείνος ξαναβγήκε...

Και τώρα; Τώρα έχουμε τα εγκαίνια της έκδεσης ιδεών [οικονομικών] και σοφισμάτων παροχολογίας της Θεσσαλονίκης. Τις μεγάλες ετήσιες λιτανείες της συμβασιεύουσας.

Για τη συνέχεια, έχει ο φαίσ...

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Ουκρανία

Ανατροπή υπέρ των φιλορώσων

Μέχρι περίπου τις 20 Αυγούστου, ο ουκρανικός στρατός παρουσίαζε τον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία ως τελειωμένη υπόθεση, με τους φιλορώσους αυτονομιστές στα πρόθυρα της συντριβής, περικυλωμένους στα δύο τελευταία προπύργια τους, τις πόλεις Λουχάνσκ και Ντονέτσκ. Αίρνης, το σκηνικό άρχισε να αλλάζει άρδην το τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούστου. Οι αυτονομιστές αντάρτες εξαπέλυσαν αντεπίθεση ανακαταλαμβάνοντας τη περιοχή γύρω από τις πόλεις Λουχάνσκ και Ντονέτσκ και περικυλώνοντας σε κάποιες απ' αυτές εκαντοντάδες ουκρανούς στρατιώτες. Στις 30 Αυγούστου, η κυβέρνηση του Κιέβου αναγκάστηκε να παραδεχτεί την υποχώρηση των δυνάμεων της, ανακοινώνοντας την επιπλέον 250 χλμ αιτογραμμής, ενώ οι αυτονομιστές και η Ρωσία θα αποκτήσουν τον ελεγχό όλης της Αζοφικής και των παράκτιων πλούσιων αποθεμάτων της κυβέρνησης του Κιέβου ανέβασαν κατακόρυφα τους τόνους εναντίον της Ρωσίας, κατηγορώντας την για ανοιχτή επέμβαση με δυνάμεις για πρώτη φορά του τακτικού στρατού (για 1.000 τουλάχιστον ράσους στρατιώτες κάνει λόγο το ΝΑΤΟ) και με εκαντοντάδες τανκς και θωρακισμένα οχήματα, εκτός από τον εφοδιασμό των αυτονομιστών ανταρτών με βαριά όπλα.

Την 1η Σεπτέμβρη, ο ουκρανικός στρατός υπέστη μια ακόμη μοιραρή ήττα καθώς αναγκάστηκε, μετά από σφοδρή επίθεση των ανταρτών, να αποσυρθεί από το τραπεζικής σημασίας πολιτικό αεροδρόμιο έξω από την πόλη Λουχάνσκ, μέσω του οποίου γινόταν ο ανεφοδιασμός των δυνάμεων του στην περιοχή. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές βρίσκεται, σύμφωνα με το «Reuters» (3/9/14), σε εξέλιξη σφοδρή επίθεση των ανταρτών για την ανακατάληψη και του αεροδρομίου του Ντονέτσκ, που είχε καταληφθεί από τον ουκρανικό στρατό τον περασμένο Ιούνη, με τον εκπρόσωπο των ανταρτών να δηλώνει ότι έχει ήδη ανακαταληφθεί το 95% του αεροδρομίου.

Παράλληλα, οι αυτονομιστές ανοίξαν ένα νέο νοτιοανατολικό μέτωπο στη στρατηγική σημασίας της Αζοφικής Θάλασσας (το βρόει τμήμα της Μαύρης Θάλασσας), μακριά από τα κύρια μετωπά Λουχάνσκ και Ντονέτσκ. Στις 27 Αυγούστου, μετά από τρεις μέρες σφοδρών βομβαρδισμών, κατέλαβαν την πόλη Νοβοαζόφσκ, σημαντικό λιμάνι και θέρετρο, με 40.000 πληθυσμό, που βρίσκεται στο δρόμο που ενώνει τη Ρωσία με το σημαντικό ουκρανικό λιμάνι της Μαριούπολης, και την ανακατάληψη και του αεροδρομίου του Ντονέτσκ, που είχε καταληφθεί από τον ουκρανικό στρατό τον περασμένο Ιούνη, με τον εκπρόσωπο των ανταρτών να δηλώνει ότι έχει ήδη ανακαταληφθεί το 95% του αεροδρομίου.

Παράλληλα, οι αντάρτες επιχειρούν, σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής «Guardian» (1/9/14), να καταλάβουν πλέον την πόλη Ολενίβκα, την πρώτη πόλη σ' αυτό το δρόμο, από την οποία είχε αποσυρθεί ο ουκρανικός στρατός, ενώ στη Βολνοβάχκα, την επόμενη μεγάλη πόλη στον ίδιο δρόμο, δεν υπήρχαν ούτε στρατιώτες ούτε αντάρτες, όμως η τοπική αυτονομία είχε κατεβάσει προληπτικά την ουκρανική σημαία από το κτίριο της, προφανώς εν αναμονή της εμφάνισης των ανταρτών.

στρατός, ο ουκρανός πρόεδρος

Ποροσένκο αναγκάστηκε να παραδεχτεί, σε ομιλία του την 1η Σεπτέμβρη στην στρατιωτική ακαδημία του Κιέβου, ότι «άλλαξε ριζικά η ισορροπία στο πεδίο της μάχης», γεγονός το οποίο απέδωσε στην «άμεση και απροκάλυπτη επίθεση» της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας. Παράλληλα, οι Αμερικανοί και οι λοιποί δυτικοί στρατιώτες στην περιοχή επέβασαν αργότερα διάτροπης την για ανοιχτή επέμβαση με δυνάμεις για πρώτη φορά του τακτικού στρατού (για 1.000 τουλάχιστον ράσους στρατιώτες κάνει λόγο το ΝΑΤΟ) και με εκαντοντάδες τανκς και θωρακισμένα οχήματα, εκτός από τον Πούτιν για να υποδηλώσει ότι επιδιώκει πλέον μια ανατολική Ουκρανία με ευρεία αυτονομία σε μια Ουκρανική Συνομοσπονδία και όχι μια Ομοσπονδιακή Ουκρανία.

Είναι φανερό ότι ο ρωσικός ιμπεριαλισμός δεν κάνει πίσω, ότι δεν πτοείται από τις οικονομικές κυρώσεις των δυτικών ανταρτών του προκειμένου να υπερασπίσει και να διασφαλίσει τα γεωστρατηγικά του συμφέροντα στην περιοχή, ότι, τέλος, θέλει μια συμφωνία για την Ουκρανία με τους δικούς του όρους, μια νοτιοανατολική Ουκραν

KONTPA

Αδειάζουν τον Δομοκό για να τον μετατρέψουν σε κολαστήριο Γ' Τύπου!

Από τις αρχές της προηγούμενης εβδομάδας, με εντολή του υπουργείου Δικαιοσύνης, αδειάζει από κρατούμενους η φυλακή του Δομοκού, προκειμένου να μετατραπεί σε κολαστήριο Γ' Τύπου, όπως προβλέπεται από το φασιστικό νόμο 4274/2014. Γίνονται καθημερινές μεταγωγές 25-40 κρατούμε-

vωv.

Η σχετική απόφαση του υπουργού Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου, η οποία προβλέπει «τη μετατροπή του Γενικού Καταστήματος Κράτησης Δομοκού από Β' τύπου σε Γ' τύπου», αναφρήθηκε στη «Διαιώγεια» την 1η Αυγούστου και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 11 Αυγούστου (ΦΕΚ 2198

B'/11-8-2014)

Την επόμενη κιούλας μέρα (12 Αυγούστου), με όλη απόφασή του, ο Αθανασίου συγκρότησε το Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο Φυλακών. Το σημειώνουμε γιατί σύμφωνα με το Σωφρονιστικό Κώδικα (Ν. 2776/1999, άρθρο 8, παρ. 3), το ΚΕΣΦ είναι αρμόδιο για να καταρτίσει τον

εσωτερικό κανονισμό όλων των τύπων φυλακών. Ακόμη και ο φασιστονόμος του Αθανασίου (Ν. 4274/2014, άρθρο 17 παρ. 5), προβλέπει ότι ο υπουργός Δικαιοσύνης δημοπιεύει με απόφασή του το νέο εσωτερικό κανονισμό των φυλακών Γ' τύπου, ύστερα από γνώμη του ΚΕΣΦ.

σχέδιο κανονισμού και να τα υποβάλει στον υπουργό, από τον οποίος (βάσει του φασιστικού νόμου) δεν είναι υποχρεωμένος να το δεχτεί.

Ολη αυτή η διαδικασία προβλέπεται να ολοκληρωθεί εντός διμήνου από τη δημοσίευση του φασιστονόμου. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι τα δίμηνο συμπληρώνεται στις 14 Σεπτέμβρη και ο Αθανάσιος «έφραγε» ένα μήνα μέχρι να δημοσιεύσει την απόφαση για τη στελέχωση του ΚΕΣΦ (και μάλιστα στο μέσσοντος του Αυγούστου, ημερομηνία απαγορευτική), γίνεται φανερό ότι **θέλει να χρησιμοποιήσει το ΚΕΣΦ σαν φερετζέ.**

Εσωτερικό κανονισμό αποκλείεται να προλάβει να καταρτίσει το ΚΕΣΦ μέσα σε λίγες μέρες. Ούτε μια φορά δε θα προλάβει να συνεδριάσει, αν σκεφτούμε πως τα μέλη του διορίστηκαν σε περίσσοδο διακοπών. Αρα, ο Αθανασίου θα δημιουργήσει την πρώτη

Το λόγο έχουν τώρα οι κρατούμενοι. Έχει φτάσει γι' αυτούς η «ώρα μηδέν»...

Σκάνδαλο με τις Επιτροπές ασύλου

Πρωτοφανές σκάνδαλο έχει ξεσπάσει στο χώρο του ασύλου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μετά την απόφαση του υπουργού Προ-Πο Βασιλη Κικίλια να διορίσει από το παράθυρο και με πολιτικά κριτήρια άτομα της αρεσκείας του για τη στελέχωση των νέων Επιτροπών Προσφυγών, που εξετάζουν σε δεύτερο βαθμό τα αιτήματα ασύλου στη χώρα μας.

Ο Κικλιός παρέκαμψε τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος (3907/2011) για τη στελέχωση των τριμελών αυτών Επιτροπών, σύμφωνα με την οποία ο πρόεδρος και το τρίτο μέλος επιλέγονται από σχετικό κατάλογο των οποίο συντάσσει και υποβάλλει προς το υπουργείο η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), ενώ το δεύτερο μέλος υποδεικνύεται από την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Με αυτό τον τρόπο, απαξίωσε και παρέκαμψε αυθαίρετα (και προκλητικά) το φορέα που ο νόμος όρισε ως εγγυητή της διαδικασίας, φορέα που αποτελεί συμβολευτικό όργανο του κράτους, προκειμένου να εξυπηρετήσει κομματικά συμφέροντα.

Μάλιστα για να προχωρήσει σε αυτές τις επιλογές χωρίς να συναντήσει αντιδράσεις, επελεξε να δρομολογήσει τις εξελίξεις μέσα σε κλίμα θερινής ραστώνης, ειδοποιώντας τους επιλεγέντες προέδρους και μελή στις 14 Αυγούστου! Ενώ από τα τέλη του Ιουνίου δεν λειτουργούσαν οι Δευ-

τεροβάθμιες Επιτροπές και δεν εξετάζονται οι προσφυγές των αιτούντων άσυλο, ο υπουργός φάνηκε να κόπτεται για το θέμα το δεκαπενταύγουστο.

Επιπλέον, ενώ η ενημέρωση από το υπουργείο προς τους αρμόδιους φορείς (ΕΕΔΑ και Υπατη Αρμοστεία) ήταν ότι θα συγκροτηθούν οχτώ Επιτροπές Προσφυγών, η καλοκαιρινή έμπνευση του υπουργού τις έκανε ξαφνικά δέκα, χωρίς να τηρηθούν οι ουσιώδεις τύποι του νόμου, χωρίς δηλαδή νέα επιστολή που να ζητά από τους φορείς νέο κατόλογο, με περισσότερα ονόματα! Προφανώς, ήταν περισσότερα τα «γαλάζια παιδιά» που έπρεπε να βολευτούν, οπότε αυξήθηκε ο αριθμός των επιτροπών.

Οι εξελίξεις αυτές δεν αφορούν μόνο παράτυπες προσλήψεις συμβασιούχων σε κρατικά όργανα, αλλά επιδεινώνουν δραματικά την ιδιαίτερη διαδικασία του ασύλου στη χώρα μας, με θύματα τους αιτούντες άσυλο. Η στοιχειώδης ανεξαρτησία των Επιτροπών εξαφανίζεται και οι διορισμένοι με κομματικά κριτήρια θα ενεργούν κατά παραγγελία. Προφανώς, το έργο των Επιτροπών το προηγούμενο διάστημα δεν άρεσε στους «προσφυγοφάγους» της κυβέρνησης, οι οποίοι θελουν μια ασφυκτική διαδικασία απόρριψης κάθε αίτησης για χορήγηση ασύλου (πλήν ελάχιστων εξαιρέσεων), ώστε να περάσει το μήνυμα πως στην Ελλάδα κανείς δεν παίρνει άσυλο. Εί-

ναι η άλλη όψη της διαδικασίας «φύλαξης των συνόρων», που οδηγεί σε εγκλήματα όπως αυτό του Φαρμακονησίου.

Σε ό,τι αφορά το νομικό σκέλος του σκανδάλου, αν εκδοθεί Υπουργική Απόφαση υπ' αυτές τις συνθήκες, με την επιλογή δηλαδή απόμων εκτός του καταλόγου της ΕΕΔΑ, αυτή θα είναι παράνομη και ακυρώσιμη από τα Διοικητικά Δικαστήρια. Ακυρώσιμες θα είναι όμως και οι αποφάσεις που θα εκδίδουν οι νέες αυτές Επιπροπές, καθώς η συγκρότησή τους θα είναι παράνομη, με οποτελεσμα να μπορούν οι δικηγόροι των αιτούντων να μπλοκάρουν ολόκληρο το σύστημα, αφού θα προσφέρευγουν σωρθδόν στα δικαστήρια (δικαίως, βέβαια!). Ήδη από την προηγούμενη βδομάδα, δέκα πρόσδροι και μέλη που είχαν προταθεί από την ΕΕΔΑ και δεν επιλέχτηκαν από τον Κικλια, του έστειλαν εξώδικο με το οποίο ζητούν να εφαρμοστεί ο νόμος.

Αναφωτιόμαστε αν ο Κικίλιας είναι διατεθειμένος να ολοκληρώσει το σκάνδαλο, υπογράφοντας την Απόφαση και εγκαινιάζοντας με μια καραμπινάτη παρανομία την υπουργική του καριέρα. Πέραν των άλλων, θα ρισκάρει μία αικόμα καταδίκη της κυβέρνησης από το Συμβούλιο της Ευρώπης, το οποίο και σήμερα ελέγχει την Ελλάδα ως προς την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου στον τομέα του ασύλου και την ανεξαρτησία και τη δίκαιη κρίση στη διαδικασία του δεύτερου βαθμού ασύλου.

α στη δι-
ά, όμως εί-
νωνηση του
διλιτική και
ριξή των
πολιτικών

βου δε θα μπορεί για πολύ και-
ρό ακόμη να βρίσκει πρόθυμο
ακροατήριο που θα κλείνει τα
μάτια μπροστά στη ζοφερή
πραγματικότητα.

Τελος, θέλουμε να επισημάνουμε ότι το αυτονομιστικό κίνημα στην ανατολική Ουκρανία μπορεί να ξεκίνησε από υπαρκτά πολιτικά και οικονομικά προβλήματα, τα οποία οξύνθηκαν μετά την πραξικοπηματική ανατροπή της κυβέρνησης Γιανουκόβιτς με την άμεση και καθοριστική συμμετοχή ανοιχτά φασιστικών και νεοαζιστικών δυνάμεων, όμως ούτε το κίνημα αυτό έτσι όπως εξελίγνυται ούτε η υποστήσιμη

εξαλητήριος ήταν ο πρωτογένετος που του παρέχει το Κρεμλίνο, έχουν καμιά σχέση με αντιφασιστικό αγώνα. Αυτά που συμβαίνουν στην Ουκρανία είναι απλά και μόνο ένα θερμό επεισόδιο στον άγριο ανταγωνισμό που ξεκίνησε μετά τη διάλυση της ΕΣΣΔ ανάμεσα στο ρώσικο ιμπεριολισμό και τους δυτικούς ανταγωνιστές του.

Λιβύη: Ισχυρότεροι από ποτέ οι ισλαμιστές

Πολιτοφυλακές ισλαμιστών
κατέλαβαν τη Δευτέρα 1
Σεπτέμβρη την Τρίπολη, πρω-
τεύουσα της Λιβύης, τρέποντας
σε φυγή την προσωρινή κυ-
βέρνηση και τον πρωθυπουρ-
γό της χώρας Αμπντουλάχ Άλ-

Θάνι, που έχουν βρει καταφύγιο στην πόλη Τομπρούκ στο ανατολικό τμήμα της Λιβύης, 1.500 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα. Σύμφωνα με δηλώσεις εκπροσώπου της εξόριστης προσωρινής κυβέρνησης, οι ένοπλες ομάδες που ελέγχουν αυτή τη στιγμή την Τρίπολη έχουν πάρει υπό τον ελεγχό τους τα υπουργεία και τις δημόσιες υπηρεσίες απαγορεύοντας την πρόσβαση σε κρατικούς υπαλλήλους που δουλεύουν σ' αυτά.

Πριν από την κατάληψη της Τρίπολης από τους ισλαμιστές, η βουλή της Λιβύης είχε αναθέ-

τηρετικής ή της προσωπικής από-
σει στον Αλ Θάνι να σχηματίσει
νέα προσωρινή κυβέρνηση. Ομως το Γενικό Εθνικό Συμβού-
λιο, που ελέγχεται από τους ισ-
λαμιστές και δεν αναγνωρίζει
την προσωρινή κυβέρνηση με
επικεφαλής τον Αλ Θάνι, ανέ-
θεσε στον φιλοϊσλαμιστή Ομάρ
Αλ Χάσι να σχηματίσει κυβέρ-
νηση εθνικής σωτηρίας.

Η εκδίωξη της φιλοδυτικής προσωρινής κυβέρνησης από την Τρίπολη αποτελεί επιστέγασμα της συνεχώς αιχανόμενης επιρροής των ιολαμιστών στη χώρα, οι οποίοι πριν από την κατάληψη της πρωτεύουσας είχαν καταλάβει το διεθνές αεροδρόμιο της Τρίπολης στις 22 Αυγούστου, ενώ την Κυρια-

Οσο-όσο, διαλέχτε, ξεπουλάμε...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



✓ Με άρθρο του στο TIME (Σάββατο 17/8), ο Καρίμ Αμπντούλ Τζαμπάρ, μια από τις μεγαλύτερες μορφές του πογκόσμιου αθλητισμού (πρώτος σκόρερ στο NBA με θητεία 20 χρόνια), πήρε ξεκάθαρη θέση υπέρ της εξέγερσης της μαύρης νεολαίας στο Φέργκιουσον με αιφορμή την εν ψυχρώ δολοφονία ενός 18χρονου από μπάτσο και την προσπάθεια της τοπικής κυβέρνησης και των μπάτσων να τη συγκαλύψουν. Αξίζει να διαβάσουμε το συγκεκριμένο άρθρο (μπορεί εύκολα να βρεθεί στο διαδίκτυο), αφού παρά τις όποιες διαφωνίες μας αποτελεί μια πολύ σημαντική κίνηση υποστήριξης στο ογώνα των κατοίκων του Φέργκιουσον.

Ο Τζαμπάρ συμμετείχε στην κοινωνική και πολιτική δράση την περίοδο του κινήματος ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ, έχει τεράστια κοινωνική απεύθυνση στις ΗΠΑ, ιδιαίτερα στη μαύρη νεολαία, και βρίσκεται από τη δεκαετία του '70 σε διαρκή σύγκρουση με το συντηρητικό και ρατσιστικό συρφετό, όταν αποφάσισε στο απόγειο της καριέρας του να ασπαστεί το Ισλάμ και να αλλάξει το όνομά του (ήταν ο δευτέρος διάσημος αθλητής μετά τον Κάσιους Κλέι που άλλαξε το όνομά του σε Μοχάμεντ Αλί). Για μια ακόμη φορά ήταν από τους λίγους που πήραν σαφή θέση υπέρ της εξέγερσης, τη στιγμή που η πλειοψηφία των «προοδευτικών» διανοουμένων και προσωπικοτήτων στις ΗΠΑ τηρούσε σιγήν ιχθύος και απολόγησε τις καλοκαιρινές διακοπές της, ενώ η εθνοφυρουρά και οι μπάτσοι προσπαθούσαν να καταστείλουν τις κινητοποιήσεις των κατοίκων και της νεολαίας του Φέργκιουσον.

✓ Την Τρίτη 26 Αυγούστου, ο ιστονός προπονητής της Μακάμπι Τελ Αβίβ Οσκαρ Γκαρσία και οι δύο βοηθοί του Ρούμπεν Μαρτίνες και Φραν Σάντεσ αποχώρησαν από την τεχνική ηγεσία της ομάδας, εξαιτίας των επιθέσεων και της γενοκτονίας των σιωνιστών στη Γάζα. Ο γενικός διευθυντής της Μακάμπι Τελ Αβίβ Τζόρντι Κρόιφ (γιος του διά-

σημου

Γιόχαν Κρόιφ) δήλωσε ότι η απόφαση αποχώρησης του Γκαρσία ήταν προσωπική και πρόσθετη: «Δεν μπορείς να κάνεις σα να μη συμβαίνει τίποτα. Παιχνίδια αικρώνονται, η εθνική ομάδα αναγκάζεται να παίξει στο εξωτερικό, όλες οι ισραηλινές ομάδες αναγκάστηκαν να παίξουν στο εξωτερικό».

Είναι φανερό ότι ο Κρόιφ προσπάθησε να υποβαθμίσει το πολιτικό μήνυμα της κίνησης των τριών ιστανών πρωτονητών και να παρουσιάσει την αντίδρασή τους ως φυγομαχία και αποποίηση των ευθυνών τους, λέγοντας εμμέσως πλην σαφώς ότι οι προπονητές αποχώρησαν για να μη «χρεωθούν» τον αποκλεισμό της ομάδας από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις πιθανότητα ιδιαίτερα αυξημένη, καθώς οι ισραηλινές ομάδες θα αγωνίζονται σε ουδέτερη έδρα, εκτός Ισραήλ, για λόγους ασφαλείας.

Στο τελευταίο φύλλο πριν τις καλοκαιρινές διακοπές της «Κ» αναφερθήκαμε στην πρωτοβουλία των οργανωμένων οπαδών των ομάδων μπάσκετ της Μπαρτσελόνα, της Λαμπτοράλ Κούτσα, της Εστουντιάντες, της Ομπρα-

ντόρο, της Μάλλαγα και της Φουενλαμπράδα να υπογράψουν μια κοινή ανακοίνωση, με την οποία ζητούσαν να σταματήσει η γενοκτονία στη Γάζα και να αποβληθεί η

Μακάμπι από την Ευρωλίγκα, και τονίσαμε ότι είναι πολύ σημαντικές τέτοιου ειδους πρωτοβουλίες από τον αθλητικό χώρο, γιατί έχουν απεύθυνση σε πολύ μεγάλο «ακροατήριο». Στις 11 Αυγούστου ανακοινώθηκε μια ακόμη πρωτοβουλία, από τη συλλογικότητα «Κόκκινη κάρτα στον Ισραηλινό Ρατσισμό» (RCIR: Red Card Israeli Racism), η οποία απηγόρωνε αίτημα προς την ΟΥΕΦΑ να αποκλείσει τη Δυτική Ιερουσαλήμ από τους τόπους διεξαγωγής του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος του 2020, ενώ συγκεντρώνει υπογραφές υπέρ του αποκλεισμού της Ισραηλινής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας από τη ΦΙΦΑ.

Η παραίτηση του Γκαρσία και των βοηθών του είναι μια ακόμη έκφραση καταδίκης της σιωναζιστικής βαρβαρότητας, που λειτουργεί ως εκδήλωση αλληλεγγύης στον ογώνα και στα όνειρα του εξεγερμένου παλαιοιστινιακού



Αν δεν ήταν γνωστή η «τρέλα» των Πολωνών για το βόλεϊ, θα μιλούσαμε για μια μεγάλη επικοινωνιακή επιτυχία της πολωνικής κυβέρνησης, η οποία κατάφερε να συνδυάσει «το τερπνόν μετά του αφελήμου». 62.000 θεατές έδωσαν το παρόν στο εναρκτήριο παιχνίδι του Πογκόσμιου Πρωταθλήματος ανάμεσα στην Πολωνία και τη Σερβία, το οποίο κέρδισε εύκολα η Πολωνία με 3-0 σετ, και έδειξαν με το πιο ξεκάθαρο τρόπο την αγάπη τους για ένα άθλημα που στην Ελλάδα έχει πολύ λίγους θεατές. Η τελετή έναρξης και ο πρώτος ογώνας του τουρνουά έγιναν σε γήπεδο ποδοσφαίρου, στο εθνικό στάδιο της Βαρσοβίας, το οποίο είχε διαμορφωθεί κατάλληλα, με τοποθέτηση γηπέδου βόλεϊ και εξεδρών για τους θεατές εντός του αγωνιστικού χώρου. Οι 62.000 θεατές αποτελούν ρεκόρ για το βόλεϊ και ξεπέρασαν κατά πολύ το προηγούμενο ρεκόρ των 50.000 θεατών στην τελετή έναρξης του Πογκόσμιου Πρωταθλήματος στη Μόσχα το 1952. Ο επόμενος στόχος των Πολωνών είναι να καταφέρουν να φτάσουν στο ψηλότερο σκαλί του βάθρου, 40 χρόνια μετά την κατάκτηση του μοναδικού πογκόσμιου τίτλου που έχουν κατακτήσει.



■ ΑΝΝΕΤΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Παίζοντας με τη φωτιά

Η ανέτα Παπαθανασίου είναι ηθοποιός και σκηνοθέτης, η οποίας ο δύο προηγούμενες ταινίες είναι οι «Qadir – Ενας αφγανός Οδυσσέας» και «Οι νύκτες του Hindu Kush». Το 2012 δέχτηκε πρόσκληση από το Θεατρικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Καμπούλ να διδάξει εκεί την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή. Πήγε λοιπόν για ακόμη μία φορά στο Αφγανιστάν (εκεί είχε κάνει και τα γυρίσματα του Qadir/Οδυσσέα) κι ενώ στην αρχή εντυπωσιάστηκε με την «πρόσοδο» του αφγανικού θεάτρου, σύντομα παρατήρησε μερικά πράγματα που την προβλημάτισαν ιδιαίτερα. Το γεγονός, για παράδειγμα, ότι οι γυναίκες θητοποιοί στο Πανεπιστήμιο ήταν ελάχιστες (σε ένα έτος, 8 στις 200, ενώ σε όλα έτη δεν υπήρχαν καν)...



Η ανέτα Παπαθανασίου μας παρουσιάζει ένα ντοκιμαντέρ για τη θέση των γυναικών θητοποιών στο σύγχρονο Αφγανιστάν. Καθημερινά οι γυναίκες αυτές λαμβάνουν απειλητικά μηνύματα, δέχονται ύβρεις, γιουχάρονται, απάγονται και δολοφονούνται στη μέση του δρόμου. Γυναίκες θητοποιοί αφηγούνται στην κάμερα της Παπαθανασίου την ιστορία τους αλλά και την καθημερινότητά τους, η οποία είναι μια συνεχής μάχη με τη θρησκολόγητη αφγανική κοινωνία, μια μάχη να αποδείξουν ότι η συμμετοχή της γυναίκας στο θέατρο δεν είναι οσεβεία στη θρησκεία και ότι η τέχνη είναι απαραίτητη. Και μη φανταστείτε θέατρο όπως το ξέρουμε εδώ. Οι ελάχιστες γυναίκες παίζουν φορώντας ρούχα που να ταιριάζουν στα θρησκευτικά ήθη και δεν ακουμπούν ποτέ για κανένα λόγο, ούτε τυχαία, κάποιον από τους συμπρωταγωνιστές τους. Κι όλα αυτά σε έναν λαό, ο οποίος, σύμφωνα με τον κοσμήτορα του Θεατρικού Τμήματος του Πανεπιστημίου, έχει 5.000 χρόνια πολιτισμικής παράδοσης, στην οποία φυσικά ανήκει και το θέατρο.

Η Παπαθανασίου μιλά και με τον κόσμο στο δρόμο και με τις οικογένειες των θητοποιών, ολλά και με ένα θρησκευτικό παράγοντα του κράτους. Το συμπέρασμα που βγαίνει από τα λόγια ολονών είναι φυσικά ότι επικρατεί θρησκευτικός φανατισμός και σκοταδισμός.

Αυτά είναι, λίγο ως πολύ, γνωστά. Θα περίμενε κανείς, όμως, από έναν ντοκιμαντέρ που θέλει να είναι διεισδυτικός και προπαντός αντικειμενικός, να μη βλέπει το θέμα του με τα μάτια του Δυτικού (για να μην πούμε με τα μάτια του δυτικού ιμπεριαλιστή), αλλά να προσπαθήσει να ανακαλύψει τα βαθύτερα αίτια της κοινωνικής και πολιτιστικής καθυστέρησης. Αυτό δεν το κάνει ούτε η Παπαθανασίου. Επιλέγει το «σίγουρο» δρόμο της «αφ' υψηλού» θεώρησης των πραγμάτων. Ασχολείται με τα αποτελέσματα (και μάλιστα φωτογραφικά-επιφανειακά αποτυπωμένα) και όχι με τα αίτια. Η κοινωνική και πολιτιστική ανέλιξη ενός λαού, μιας κοινωνίας, θα γίνει μέσα από τις δικές της εσωτερικές διαδικασίες (μέσω της ανάπτυξης της ταξικής πάλης, όπως λέμε) και δε θα την επιβάλλουν (διά των όπλων και των κάθε είδους «εραποστόλων») οι νεοαποικοκράτες ιμπεριαλιστές που διαδέχτηκαν τους παλιούς αποικιοκράτες.

Ολοκληρώθηκε το παζάρι για τα κοινωνικά όργανα

Με την εκλογή της Μογκερίνι ως «υπουργού Εξωτερικών» της ΕΕ (στη θέση της Αστον) και του Τουσκ ως προεδρού του Συμβουλίου (στη θέση του Βαν Ρομπάν) ολοκληρώθηκε το σχεδόν τρίμηνο παζάρι ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα της ΕΕ. Η Ιταλία πήρε το πόστο που ζητούσε (με την υποστήριξη και της Γαλλίας), η Μέρκελ το ποθέτησε στην προεδρία ένα τσιράκι της, ικανοποιώντας ταυτόχρονα το αίτημα των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης για συμμετοχή στα ανώτατα κοινωνικά όργανα, και το σκηνικό αναμένεται να ολοκληρωθεί με την τοποθέτηση του Μοσκοβίσι ως επικεφαλής του οικονομικού τομέα της Κομισιόν (ίσως και με θέση αντιπροέδρου). Κάποιο κα-

λό κομισαριάτο θα πάρει και η Ισπανία, ως πληθυσμιακά μεγάλη χώρα, η οποία κυβερνιέται από συντηρητικούς.

Κατά τα άλλα, τους ιμπεριαλιστές ηγέτες της ΕΕ απασχολεί η κρίση, η οποία βαθαίνει, με μεγάλο ασθενή αυτής της περιόδου τη Γαλλία. Μαγικές συνταγές, βέβαια, δεν υπάρχουν. Χωρίς να ολλάζει η βασική κατεύθυνση της πολιτικής λιτότητας, θα επιτρέψουν κάποια μέτρα χαλάρωσης στη Γαλλία και την Ιταλία, οι οποίες πρέπει να στρέψουν τα μονοπάλια της παραγωγής τους βάσης.

Και αυτή τη φορά δεν έλειψαν τα κλάματα για την ανεργία και οι υποσχέσεις για «αναπτυξιακή ένεση». Πρόκειται για τα 300 δισ. που έχει ανακοι-

νώσει ο Γιούνκερ. Οι «28» δεσμεύτηκαν ότι θα συναντηθούν μέσα στον Οκτώβρη (και σε επίπεδο ΕΕ και σε επίπεδο Ευρωζώνης), προκειμένου να αποφασίσουν σε ποια κατεύθυνση θα κινηθεί η «αναπτυξιακή» πολιτική τους. Το ποσό, βέβαια, ακόμη και αν διατεθεί ολόκληρο (που το κάρβουμε χλομό), θα αφορά τουλάχιστον μια τριετία, οπότε καταλαβαίνετε πως πρόκειται για φύχουλα, με τα οποία μπορούν μόνο να χρηματοδοτήσουν μερικά προγράμματα «ενεργητικής απασχόλησης», δηλαδή εξασφάλισης φτηνής εργαστικής δύναμης (από τους ανέργους) για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Τη μερίδα του λέοντος θα πάρουν φυσικά η Γαλλία με την Ιταλία.



Ηττα του πασιφισμού

Παρακολουθώντας τον ελληνικό Τύπο, από τα «Νέα» και το «Έθνος» μέχρι το «Ριζοσπάστη» και την «Αυγή», δεν ήταν καθόλου δύσκολο να διαπιστώσει κανείς πώς η συμφωνία εκεχειρίας που υπογράφτηκε στο Κάιρο ανάμεσα σε Ισραηλινούς και Παλαιστίνιους πέρασε σαν μια απλή είδηση. Χωρίς σχόλια, χωρίς ανάλυση του πριεχομένου της, χωρίς αξιολόγηση του συσχετισμού δυνάμεων ο οποίος αντικατοπτρίστηκε σε μια συμφωνία κατάπαυσης του πυρός η οποία ήρθε μετά από 51 μέρες πολέμου. Το περισσότερο που μπορούσε να βρει κανείς ήταν μια ανακούφιση που θα σταματήσει η καθημερινή σφαγή παλαιστίνιων αμάχων (και το άχαρο - και για ορισμένους... πολύ δυσάρεστο - έργο να πρέπει καθημερινά να καταγγέλλουν τις ισραηλινές φρικαλεότητες).

Από την ημέρα που ανακοινώθηκε η κατάπαυση του πυρός λες και έπεισε κουρτίνα. Όλες οι ειδήσεις από το Ισραήλ και την Παλαιστίνη εξαφανίστηκαν. Οι Ελληνες δεν πληροφορήθηκαν από τα κυρίαρχα Μέσα πώς αντιμετωπίστηκε η εκεχειρία στο Ισραήλ, τι προβλήματα αντιμετωπίζει ο Νετανιάχου. Δεν έμαθαν τι δήλωσαν οι πήγετες των παλαιστινιακών κομμάτων, δεν είδαν τις τεράστιες λαϊκές διαδηλώσεις γιορτής και τις στρατιωτικές παρελάσεις νίκης όλων των αντιστασιακών οργανώσεων της Γάζας.

Τηρουμένων των αναλογιών, είναι σαν να τελείωσε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος και στην Ελλάδα να μην μεταδόθηκε τίποτα για την παρέλαση νίκης του Κόκκινου Στρατού στη Μόσχα, ενώπιον της πολιτικής πυγεσίας και εκατοντάδων χιλιάδων λαού.

Η αμηχανία (διαλέγουμε την πιο ήπια έκφραση) είναι εξηγήσιμη. Δεν αφορά μόνο τα αστικά ΜΜΕ, που έχουν κάθε λόγο να κρύψουν την ήττα του Ισραήλ και τη νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης, αλλά και το κίνημα αλληλεγγύης προς τον παλαιστινιακό λαό στις χώρες της Δύσης.

Είχαμε άλλη φορά την ευκαιρία να αναφερθούμε αναλυτικά (δύο άρθρα με τίτλο «Αλληλεγγύη, όχι φιλανθρωπία - Κίνημα, όχι ΜΚΟ», στη στήλη ZOOM, στα φύλλα της 20ης και της 27ης Μάρτη του 2010) στον πολιτικούδεολογικό ευνουχισμό του κινήματος αλληλεγγύης προς την παλαιστινιακή υπόθεση, το οποίο είτε αποσιωπούσε είτε εχθρεύοταν την Παλαιστινιακή Αντίσταση, μένοντας περιχαρακωμένη αποκλειστικά σε μια φιλανθρωπικό τύπου αλληλεγγύη, η οποία πολιτικά έφτανε μέχρι την αναγνώριση της «μη βίαιης αντίστασης».

Ο τελευταίος πόλεμος στη Γάζα (και αυτός του 2012, αλλά ο πρόσφατος με εκκωφαντικό τρόπο) οδήγησε σε ήττα και του πασιφισμού της αλληλεγγύης. Οσο οι ισραηλινοί μακελάρηδες δολοφονούσαν και κατεδάφιζαν, αυτό το πασιφιστικό κίνημα είχε το έδαφος της καταγγελίας, η οποία έκανε πώς δεν βλέπει την πρωτεύουσα της Βασιλείας την προϋπολογισμό του 2014. Σήμερα στη ΔΕΘ ο Σαμαράς θα ξεγιγγείται τα ίδια και τα ίδια (φοροαπαλλαγές), χωρίς χρονοδιάγραμμα, αλλά με απόλυτη αιροτοίκια. Αν βρουν «ισοδύναμα» μπορεί η τρόικα να επιτρέψει τη μείωση του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, που έτσι κι αλλιώς έχει καταβαθμώσει τα έσοδα. Πέραν αυτού δεν αναμένεται τίποτα το ουσιαστικό.

Πόσο απέχει το Βατερλό από το Παρίσι;

Αλιώς τα λογάριαζαν κι αλιώς τους βγήκαν. Η συνάντηση με την τρόικα στο Παρίσι σχεδιάστηκε σαν μια μεγαλειώδης προπαγανδιστική καμπάνια και κατέληξε σε φιάσκο. Φρόντισε γ' αυτό η ίδια η «γραφειοκρατία» των Βρυξελλών, που με δήλωση εκείνους του... αχώντευτου Κολομπανί αρχικά δήλωσε άγνοια για τη συνάντηση των Παρισίων και στη συνέχεια «διόρθωσε» ότι θα πρόκειται απλώς για μια προπαρασκευαστική συνάντηση, ενώ η κανονική επιθεώρηση θα ξεκινήσει στα τέλη Σεπτέμβρη, με την τρόικα αυτοπροσώπως στην Αθήνα.

Πριν τις δηλώσεις Κολομπανί, είχε φροντίσει το Μαξίμου να «διαρρέει» ότι τελείωνουμε με την αυτοπρόσωπη παρουσία της τρόικας στην Αθήνα και στη συνέχεια «διόρθωσε» ότι θα πρόκειται απλώς για μια προπαρασκευαστική συνάντηση, ενώ η κανονική επιθεώρηση θα ξεκινήσει στα τέλη Σεπτέμβρη, με την τρόικα αυτοπροσώπως στην Αθήνα. Είχε προλάβει και ο Βενιζέλος, φοβούμενος ότι ο Σαμαράς πάει να του κλέψει τη δύσκα (η Βούλτεψη είχε δηλώσει ότι η μεταφορά της διαπραγμάτευσης εκτός ελληνικών συνόρων ήταν μια σκέψη του πρωθυπουργού), να διανείμει μια μακροσκελέστατη δήλωση, για να θυμίσει ότι αυτός «κατ' επανάληψη σε ομιλίες και δη-

λέγχου, φρόντισε να διαμηνύσει λίγο πριν επιβιβαστεί στο αεροπλάνο για Παρίσι, ότι η κυβερνητική αντιπροσωπία πηγάνει στη συζήτηση με την τρόικα χωρίς «κόκκινες γραμμές». Φαίνεται πως από τις Βρυξέλλες που διεμήνυσαν να κόψει η ελληνική πλευρά τις πολλές μαλακίες, τους λεονταρισμούς και τα παρόμοια, γιατί δεν το 'χουν σε τίποτα να τους κάνουν κάνα καινούργιο χοντρέτη τύπου Κολομπανί.

Μια ολόκληρη κουστωδία (η οποία δεν περιλάμβανε μόνο τους υπουργούς και τους συνεργάτες τους, αλλά και δυο συμβούλους του Σαμαρά και δυο συτελέχη του ΠΑΣΟΚ χωρίς θεομηκική ιδιότητα) μπήκε στο αεροπλάνο ίσα-ίσα για να βγάλει φωτογραφίες με την τρόικα στην έδρα της ελληνικής αντιπροσωπίας του ΟΟΣΑ στο Παρίσι. Αεροπορικά εισιτήρια, διαμονή σε ακριβά ξενοδοχεία, γεύματα και δείπνα, έξοδα μετακίνησης στο Παρίσι και εκτός έδρας, ίσα-ίσα για μερικές φωτογραφίες.

Τα ΜΜΕ έκαναν φιλότιμες προσπάθειες, με συνεχείς απευθείας συνδέσεις με τους ανταποκρίτες τους και δραματικά «σπικάζ» (τώρα εισέρχεται ο τάδε υπουργός - η συνάντηση κράτησε πολλή ώρα, άρα ήταν σημαντική κτλ) να κρατήσουν ψηλά τον πήχη του ενδιαφέροντος, αλλά δεν τα κατάφεραν. Βλέπετε, ήταν ανα-

γκασμένοι όλοι να πουν πως οι τροϊκανοί απλά άκουγαν, κρατούσαν σημειώσεις και διατύπωναν ερωτήματα για να πάρουν απαντήσεις όταν έρθουν στην Αθήνα για κανονική επιθεώρηση. Ήταν κι ο Χαρδούβελης που εμφανίζοταν σαν καλός μαθητής που «διάβασε τα μαθήματά του» (με δηλώσεις του τύπου: «Δεν πήγαμε διακοπές, εργαστήκαμε σκληρά όλο τον Αύγουστο και ως εκ τούτου είμαστε εμπρόθεσμοι σε σχέση με τα χρονοδιαγράμματα»), που αποφόρτιζε τους ηρωικούς τόνους.

Για να μην το βασανίζουμε, πρέπει να πουμε πως η συγκυρένηση Σαμαρά-Βενιζέλου δεν έχει ούτε διάθεση ούτε δυνατότητα για κάποιο σκληρό ποιζάρι έστω και για οριακές ρυθμίσεις. Εχει μπροστά της το μεγάλο «αγγούρι» της εκ νέου διευθέτησης του χρέους, η συζήτηση για την οποία θα ανοίξει μετά την επιτόμενη επιθεώρηση της τρόικας, η οποία θα «κλείσει» και τον προϋπολογισμό του 2014. Σήμερα στη ΔΕΘ ο Σαμαράς θα ξεγιγγείται τα ίδια και τα ίδια (φοροαπαλλαγές), χωρίς χρονοδιάγραμμα, αλλά με απόλυτη αιροτοίκια. Αν βρουν «ισοδύναμα» μπορεί η τρόικα να επιτρέψει τη μείωση του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, που έτσι κι αλλιώς έχει καταβαθμώσει τα έσοδα. Πέραν αυτού δεν αναμένεται τίποτα τ